

Weekday Torah Readings

נָּאֶסוֹ Naso

Numbers 4:21-33

רִאשׁוֹן וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: נָשָׂא
אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גִּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם
לְמַשְׁפָּחָתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד
בְּרוֹחַ־מִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־הַבָּא
לַצֹּבָא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: זֹאת
עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא:
שְׁנֵי וְנִשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד מִכֶּסֶּהוּ וּמִכֶּסֶּה הַתְּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו
מִלְמַעְלָה וְאֶת־מִסְדָּה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֶת
קַלְעֵי הַחִיצֵר וְאֶת־מִסְדָּה | פֶּתַח | שַׁעַר הַחִיצֵר
אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת
מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת
כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעָבְדוּ: עַל־פִּי אֶהְרֹן
וּבְנָיו תַּהֲיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי
לְכָל־מַשְׁאֵם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם
בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשְׁאֵם: זֹאת עֲבֹדַת
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן:
שְׁלִישִׁי בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית־אֲבֹתָם
תִּפְקֹד אֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד
בְּרוֹחַ־מִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם כָּל־הַבָּא לַצֹּבָא
לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת
מַשְׂאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קְרָשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֶדְנָיו: וְעַמֻּדֵי
הַחִיצֵר סָבִיב וְאֶדְנֵיהֶם וַיִּתְּנֵם וַיִּמִּיתֵיהֶם
לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבִשְׂמֹת תִּפְקְדוּ
אֶת־כָּל־י מִשְׁמֶרֶת מַשְׂאֵם: זֹאת עֲבֹדַת
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן:

Rishon Adonai said to Moses: Take a count of the Gershonites, by their house and their clans. Count every man from ages thirty to fifty, all who are required to serve in the Tent of Meeting. These are the duties of the Gershonite clans in labor and carrying:

Sheni They will carry the cloths of the Tabernacle, the Tent of Meeting with its covering of dolphin skin, and the screen for the entrance of the Tent of Meeting; the hangings for the walls, the screen at the entrance gate, the cords, and the altar, and all of their equipment and accessories; and they shall perform any service asked of them. All the duties of the Gershonites, in carrying and service, will be done at the instruction of Aaron and his sons; and they are responsible for attending to all their carrying. These are the duties of the Gershonite clans for the Tent of Meeting, under the direction of Itamar ben Aharon the priest.

Shlishi As for the Merarites, you shall count them by the clans of their house; count anyone from ages thirty to fifty, all who are required to serve in the Tent of Meeting. These are the carrying tasks for their jobs in the Tent of Meeting: the planks, the bars, the posts, and the sockets of the Tabernacle; the posts around the walls and their sockets, pegs, and cords. They must list by name each object they carry. Those are the duties of the Merarite clans, under the direction of Itamar ben Aaron the priest.

בְּהַעֲלוֹתָךְ B'ha'alot'kha

Numbers 8:1-14

רִשׁוֹן וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרוֹת
אֶל־מֹלֶל פִּנֵּי הַמִּנְוָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת:
וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מֹלֶל פִּנֵּי הַמִּנְוָה הָעֵלָה
נִרְתִּיחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה
מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה
עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוָה:
שֵׁנִי וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח
אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם:
וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הִזָּה עֲלֵיהֶם מִי
חֹטֵאת וְהִעֲבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בָּשָׂרָם וְכִבְּסוּ
בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהֵרוּ: וְלָקְחוּ פָר בֶּרֶךְקָר
וּמִנְחָתוֹ סֵלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפְרִשְׁנֵי בֶרֶךְקָר
תִּקַּח לְחֹטֵאת: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי
אַהֲל־מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

שְׁלִישִׁי וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה
וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם:
וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם וַתְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבָד אֶת־עֲבַדְתָּ
יְהוָה: וְהַלְוִיִּם יְסָמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חֹטֵאת
וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם:
וְהָעֲמִדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וּלִפְנֵי בְנָיו
וְהִנִּפְתָּ אֹתָם וַתְּנוּפָה לַיהוָה: וְהִבְדַּלְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי
הַלְוִיִּם:

Rishon Adonai said to Moses: Speak to Aaron and tell him, "When you mount the lamps, let the seven lamps shine at the front of the stand." Aaron did so; he mounted the lamps at the front of the stand, as Adonai had told Moses. The stand was made from hammered gold, hammered from base to top, following the pattern that Adonai showed Moses.

Sheni Adonai said to Moses: Separate the Levites from the other Israelites and purify them. This is how you purify them: sprinkle water of purification over them, and have them smooth their whole body with a razor, and wash their clothes. Have them take a bull and a grain offering of flour and oil, and you take a second bull as a sin offering. Bring the Levites before the Tent of Meeting and assemble the community leaders.

Shlishi Bring the Levites before Adonai and have the Israelites lay their hands on them. Then have Aaron designate the Levites before Adonai as an offering from the Israelites to perform the service of Adonai. The Levites will then lay their hands on the heads of the bulls; one will be offered to Adonai as a sin offering and the other as a burnt offering, to cleanse the Levites. Then the Levites will serve as attendants for Aaron and his sons, an an offering to Adonai. Thus you shall set the Levites apart from the Israelites, and the Levites shall be Mine.

שלח Shlah

Numbers 13:1-20

Moses sends 12 spies to explore the land and gives them instructions. Their fear-filled report condemns the nation to wander 40 years in the wilderness before entering it.

ראשון וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
שְׁלַח־לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ
אֶחָד לְמִטָּה אַבְתִּיו תִּשְׁלְחוּ כָל נָשִׂיא
בָּהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן
עַל־פִּי יְהוָה כָּל־ם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה:

שני וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמִטָּה רְאוּבֵן שָׁמוּעַ
בְּרִזְכּוֹר: לְמִטָּה שְׁמֹעוֹן שֹׁפֵט בְּרַחֲוִיר:
לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בְּרִיפְנֵה: לְמִטָּה
יִשְׁשָׁכָר יִגָּאֵל בְּרִיוֹסֵף: לְמִטָּה אֶפְרַיִם
הוֹשֶׁעַ בְּרִנּוֹן: לְמִטָּה בִּנְיָמִן פִּלְטִי
בְּרָדְפֹּא: לְמִטָּה זְבוּלֻן גְּדִיאֵל בְּרִסּוּדִי:
לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בְּרִסּוּסִי:
לְמִטָּה דָן עֲמִיאל בְּרִגְמָלִי: לְמִטָּה אֲשֶׁר
סֶתוּר בְּרִמְיָכָאֵל: לְמִטָּה נִפְתָּלִי נַחֲבִי
בְּרִדְפָסִי: לְמִטָּה גָד גְּאוּאֵל בְּרִמְכִּי: אֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר
אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁעַ בְּרִנּוֹן
יְהוֹשֻׁעַ:

שלישי וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנֹגֵב וְעַלִּיתֶם
אֶת־הָהָר: וְרִאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מֵהָהוּא
וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֲזָק הוּא הֲרַפָּה
הַמְעַט הוּא אִם־רַב: וּמֵהָ הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא
יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם־רָעָה וּמֵהָ
הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמִחְנִים
אִם בְּמִבְצָרִים: וּמֵהָ הָאָרֶץ הַשְּׂמִינָה הוּא
אִם־רָזָה הַיִּשְׁבָּה עֵץ אִם־אֵין וְהִתְחַזְקֹתֶם
וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהִימִים יְמֵי בִּכּוּרֵי
עֲנֵבִים:

Rishon Adonai said to Moses: "Send agents to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelites; send one representative from each tribe, each one a leader among them." So Moses, by Adonai's command, sent out scouts from the wilderness of Paran, all of them leaders of the Israelites.

Sheni And these were their names:

From the tribe of Reuben, Shamua ben Zacur.
From the tribe of Simeon, Shafat ben Hori.
From the tribe of Judah, Caleb ben Yefuneh.
From the tribe of Issachar, Igal ben Joseph.
From the tribe of Ephraim, Hosea ben Nun.
From the tribe of Benjamin, Palti ben Rafu.
From the tribe of Zebulun, Gadiel ben Sodi.
From the tribe of Joseph, namely, the tribe of Manasseh, Gadi ben Susi.
From the tribe of Dan, Amiel ben Gemali.
From the tribe of Asher, Setur ben Michael.
From the tribe of Naphtali, Nahbi ben Vofsi.
From the tribe of Gad, Geuel ben Machi.

Those were the men that Moses sent to scout the land; and Moses changed the name of Hosea ben Nun to Joshua.

Shlishi When Moses sent them to scout the land of Canaan, he told them, "Go up into the Negev and into the hill country, and see what kind of land it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many? Is the area in which they live good or bad? Are their towns open or walled? Is the soil rich or poor? Are there many trees? And be sure to bring back some of the fruit of the land. It was the season of the first ripe grapes."

קרח Korah

Numbers 16:1-13

Korah, a Levite, leads a challenge to Moses and Aaron's leadership, leading to a dramatic demonstration that God chose them for their roles.

ראשון ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי
ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן־פלֶת בני
ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים
מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי־עדה
קראי מועד אנשי־שם: ויקהלו על־משה
ועל־אהרן ויאמרו אליהם רב־לכם כי
כל־העדה כֻלָּם קדושים ובתוכם יהוה
ומדוע תתנשאו על־קהל יהוה:
שני וישמע משה ויפל על־פניו: וידבר
אל־קרח ואל־כל־עדתו לאמר בֹּקֶר וידע
יהוה את־אשר־לו ואת־הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר־ו יקריב אליו: זאת
עשו חוֹלְלֵיכֶם מחותות קרח וכל־עדתו:
ותנו בהן אֵשׁ ושימו עליהן קטרת לפני
יהוה מחר והיה האיש אשר־יבחר יהוה
הוא הקדוש רב־לכם בני לוי:
שלישי ויאמר משה אל־קרח שמעו־נא בני
לוי: המעט מִכֶּם כִּיהִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
את־כֶּם מֵעֵדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו
לְעַבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי
הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: ויקרב אתָּה ואת־כל־אחֶיךָ
בְּנֵי־לֵוִי אֶתָּה וּבְקִשְׁתֶּם גַּם־כֹּהֲנֵהָ: לָכֵן אֶתָּה
וְכָל־עֲדַתְּךָ הַנֹּעֲדִים עֲלִיהוּה וְאַהֲרֹן
מֵהָהוּא כִּי תָלִינוּ עָלָיו: וישלח משה
לִקְרֹא לְדָתָן וְלָאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ
לֹא נַעֲלָה: הַמַּעַט כִּי הֶעֱלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זֶבֶת
חֶלֶב ודִּבַּשׁ לְהִמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתָּרֵר
עָלֵינוּ גַם־הַשְׁתָּרֵר:

Rishon Korah ben Izhar ben Kehat ben Levi,
along with Datan and Aviram the sons of
Eliav, and On ben Pelet, descendants of
Reuven, decided to rise up against Moses,
along with two hundred and fifty other
leaders of the community, men of great
reputation. They confronted Moses and
Aaron and said: "You have gone too far!
All of the community are holy and Adonai
is among them. Why do you raise
yourselves above Adonai's congregation?"
Sheni When Moses heard this, he fell on his
face. Then he said to Korah and all his
company: "In the morning, Adonai will
make known who is God's and who is holy;
the one God chose will be brought close.
Do this, Korah and all your band: Take fire
pans, and tomorrow put fire and incense
in them before Adonai, and whomever God
chooses will be holy. You have gone too
far, sons of Levi!"
Shlishi Moses said to Korah, "Hear me, sons
of Levi. Is it not enough that the God of
Israel has set you apart from the Israelites
to work in God's Tabernacle and to serve
the community? [God] has already brought
you and your fellow Levites close - do you
seek the priesthood too? It is against
Adonai that you rebel. Who is Aaron that
you should attack him?" Moses then sent
for Datan and Aviram, the sons of Eliav;
but they said, "We will not come! Is it not
enough that you brought us out of a land
flowing with milk and honey to have us die
in the wilderness, that you rule over us
also?"

חֻקַּת Hukkat

Numbers 19:1-17

ראשון וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לֵאמֹר דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִיקָחוּ
אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ
מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עַל: וַיִּתְּנֶם
אֹתָהּ אֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיָא אֹתָהּ
אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו:
וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה
אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָהּ שִׁבְעַ
פַּעַמִּים: וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֹרָהּ
וְאֶת־בָּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פְּרִשָׁה שָׂרָף:
וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרְזוֹ וְאֶזּוֹב וְשֵׁנִי תוֹלַעַת
וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹדֹף שְׂרַפַת הַפָּרָה:
שני וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרִחַץ בַּשֶּׁרֶץ בַּמַּיִם
וְאַחֵר יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן
עַד־הָעֶרֶב: וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו
בַּמַּיִם וְרִחַץ בַּשֶּׁרֶץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעֶרֶב: וְאַסָּף אִישׁ טְהוֹר אֶת־אֶפֶר
הַפָּרָה וְהֵנִיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טְהוֹר
וְהִיתָה לְעֹדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי
נִדָּה חֲטָאת הוּא:
שלישי וְכִבֶּס הָאִסָּף אֶת־אֶפֶר הַפָּרָה
אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבָנָי
יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הֲגֵר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם:
הַנֹּגֵעַ בָּמֶת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת
יָמִים: הוּא יִתְחַטֵּא־בּוֹ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטֵּא
בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר:
כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּמֶת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת
וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכָּנוֹ יוֹהוּ טָמֵא
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נִדָּה
לֹא־זָרֵק עָלָיו טָמֵא יְהִי עוֹד טָמֵאֲתוֹ בּוֹ:
זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בָּאֹהֶל
כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל
יְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: וְכָל־כְּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר
אֵין־צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: וְכָל־
אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחִלְחָלֶת אוֹ
בָּמֶת אֲרֵבָעָצִים אָדָם אוֹ בְּקִבֵּר יְטָמֵא
שִׁבְעַת יָמִים: וְלָקַחְתָּ לְטָמֵא מֵעֶפֶר שְׂרַפַת
הַחֲטָאת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֶל־פְּלִי:

Rishon Adonai said to Moses and Aaron: This is the ritual that Adonai commands: Tell the Israelites to bring a red cow with no defect and which has not carried a yoke. Give it to Eleazar the priest - it should be taken outside the camp and slaughtered in his presence. Eleazar will take some of its blood with his finger and sprinkle it seven times toward the front of the Tent of Meeting. The cow should be burned in his sight and a priest shall take cedar wood, hyssop, and crimson, and throw them into the fire.

Sheni Then the priest must wash his clothing and bathe in water; after that the he may reenter the camp, but he stays impure until evening. The one who performed the ritual must also wash his clothing and bathe, and be impure until evening. Someone else must gather the ashes of the cow and store them outside the camp in a pure place, to be kept for water of purification for the Israelites.

Shlishi The one who gathered the ashes must also wash his clothes and be impure until evening. This is an eternal law for the Israelites and for strangers who live among them. One who touches a human corpse will be impure for seven days. They must purify themselves with the ashes on the third day and on the seventh day, and then be pure; if they do not, they will not be pure. Those who touch a human corpse and do not purify themselves defile God's Tabernacle - without the water of purification they remain impure, and they will be cut off from Israel. This is the ritual: When a person dies in a tent, anyone who enters the tent and or is in the tent is impure for seven days; and every open vessel is impure. Outside, anyone who touches a corpse, one who was killed or died naturally, or human bone, or a grave, is impure for seven days. Mix ashes from the fire of purification with fresh water in a vessel to make water of purification for the impure person.

בלק Balak

Numbers 22:2-12

Bilaam, a non-Israelite prophet, is asked by the king of Moav to use his power to stop the Israelites. God allows him to go but then tells him to bless, not curse, Israel.

ראשון וַיֵּרָא בָּלָק בֶּן־זִפּוֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרֵי: וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם
מְאֹד כִּי רַב־הָיָא וַיִּקָּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עֵתָּה
לִלְחֹכוֹ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סָבִיבֵתֵינוּ כְּלַחֵף
הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־זִפּוֹר מֶלֶךְ
לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא:

שני וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעֹר
פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֲרָץ בְּנֵי־עַמּוֹ
לְקַרְאֵלּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עָם יֹצֵא מִמִּצְרָיִם
הֵנָּה כְּסָה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְהָיָא יוֹשֵׁב מִמֶּלִּי:
וְעַתָּה לְכֶה־נָּא אֲרַחֲלִי אֶת־הָעָם הַזֶּה
כִּי־עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נִכְּחֵבּוֹ
וְאֶגְרָשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעֵתִי אֵת
אֲשֶׁר־תְּבַרֵךְ מִבְּרֹךְ וְאֲשֶׁר תָּאָר יוֹאָר: וַיֵּלְכוּ
זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וַיִּקְסְמוּם בֵּינֵם
וַיָּבֵאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבַר בָּלָק:
שלישי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵינוּ פֹה הַלַּיְלָה
וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה
אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרֵי־מוֹאָב עִם־בִּלְעָם: וַיָּבֹא
אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים
בָּלָק בֶּן־זִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלַי: הֵנָּה
הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרָיִם וַיִּכַּס אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ
עַתָּה לְכֶה קִבְּה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהַלְחֵם
בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם לֹא
תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא תֹאָר אֶת־הָעָם כִּי בָרוּךְ
הוּא:

Rishon Balak ben Zippor saw all that Israel had done to the Amorites. Moav was alarmed because they had grown large. They feared the Israelites, and they said to the elders of Midian, "This horde will consume everything around us like an ox licks up the grass of the field." Balak ben Zippor, was king of Moav at that time.

Sheni He sent messengers to Bilaam ben Beor in Pethor, by the Euphrates River, to call him, saying, "There is a people that came out of Egypt; it covers the earth, and is now next to me. Come curse this people for me, since they are too many for me; maybe then I can defeat them and drive them from my land. I know that those you bless are blessed, and those you curse are cursed." Elders of Moav and Midian, experts in prophecy, set out and brought Balak's message to Bilaam. Shlishi Bilaam said, "Spend the night here, and I will tell you what Adonai instructs me." So the Moabite leaders stayed with Bilaam. God came to Bilaam and said, "What do these men want of you?" Bilaam said to God, "Balak ben Zippor, king of Moav, sent me this message: This nation came out of Egypt and now covers the earth. Come curse them for me; maybe I can battle them and drive them off." But God said to Bilaam, "Do not go with them. You may not curse that people, for they are blessed."

פינחס Pinhas

Numbers 25:10-26:4

ראשון וידבר יהוה אל־משה לאמר: פינחס
בְּרֹאֲעֶזֶר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־חַמְתִּי
מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם
וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן
אֶמַּר הִנְנִי נֹתֵן לָךְ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם:
שני וְהִיְתָה לָּךְ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה
עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיו וַיַּכְפֹּר
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה
אֲשֶׁר הָכָה אֶת־הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶן־סָלוּ
נִשְׂאִי בֵּית־אֵב לְשִׁמְעוֹנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמָּכָה
הַמִּדְיָנִית כְּזָבִי בַת־צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית־אֵב
בְּמִדְיָן הוּא:

שלישי וידבר יהוה אל־משה לאמר: צֹרֹר
אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהַכִּיְתֵם אוֹתָם: כִּי צָרָה־
הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־נָכְלוּ לָכֶם
עַל־דְּבַר־פְּעֹז וְעַל־דְּבַר כְּזָבִי בַת־נִשְׂאִי מִדְיָן
אֲחֵתָם הַמָּכָה בְּיוֹם־הַמִּנְגֶּפֶה עַל־דְּבַר־פְּעֹז:
וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּנְגֶּפֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאַל אֶלְעָזָר בֶּר־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שְׂאוּ
אֶת־רֹאשׁ | כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעֲלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יָצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם
בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר: מִבְּנֵי
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיצְאִים מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם:

Rishon Adonai said to Moses: "Pinhas ben Eleazar ben Aharon the priest, has quieted My anger at the Israelites by showing them his passion for Me, so that I did not wipe out the Israelite people in My passion. Tell him that I grant him My pact of friendship. Sheni He and his descendants will have a pact of for all time, because he acted for his God and got forgiveness for the Israelites." The name of the Israelite man who was killed was Zimri ben Salu, leader of a Shimonite clan. The Midianite woman who was killed was Cozbi bat Zur, tribal head of a Midianite house.

Shlishi Adonai said to Moses: "Attack the Midianites and defeat them, for they attacked you by trickery in the affair of Peor and through Cozbi, daughter of a Midianite leader, who was killed during the affair of Peor." When the plague was over, Adonai said to Moses and to Eleazar ben Aaron the priest, "Take a count of the all Israelite fighters from the age of twenty years up, by their houses, all Israelite men able to bear arms." So Moses and Eleazar, on the steppes of Moab, at the Jordan River near Jericho, said: Count those from twenty years up, as Adonai commanded Moses and the Israelites when they came out of Egypt.

ראשון וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה: אִישׁ
כִּי־יִדְרֹךְ נָדָר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע שְׁבָעָה לְאִסָּר
אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הֵיכָא מִפְּנֵי
נַעֲשֶׂה: וְאִשָּׁה כִּי־תִדְרֹךְ נָדָר לַיהוָה וְאִסָּרָהּ אִסָּר
בְּבֵית אָבִיהָ בְּנִעֲרֶיהָ: וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נְדָרָהּ
וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ
אָבִיהָ וְקִמּוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכֹל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ
עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה בְּיוֹם
שָׁמְעוֹ כָל־נְדָרֶיהָ וְאִסָּרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ
עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא
אָבִיהָ אֶתָּה: וְאִם־הִיוּ תְּהִיָּה לְאִישׁ וַיִּנְדְּרֶיהָ
עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסָּרָהּ
עַל־נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהַחֲרִישׁ
לָהּ וְקִמּוּ נְדָרֶיהָ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ
יָקֻמוּ: וְאִם בְּיוֹם שָׁמַע אִשָּׁהּ יִנִּיא אוֹתָהּ
וְהִזָּר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא
שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה
יִסְלַח־לָהּ:

שני וַגִּדֹּר אֶלְמִנָּה וּגְרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ
עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ: וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נְדָרָהּ
אוֹ־אִסָּרָהּ אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשָׁבָעָה: וְשָׁמַע
אִישָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֶתָּה וְקִמּוּ
כָל־נְדָרֶיהָ וְכֹל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסָּרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ
יָקוּם: וְאִם־הִפָּר יָפָר אֶתָּם | אִישָׁהּ בְּיוֹם
שָׁמְעוֹ כְּלִמּוּצָא שְׁפָתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ וְלִאִסָּר נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הַפָּרִים וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ:
שלישי כִּלְיָדָר וְכִלְשָׁבָעַת אִסָּר לַעֲנֹת נַפֶּשׁ אִישָׁהּ
יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יִפְרֶנּוּ: וְאִם־הִחֲרַשׁ וְחָרִישׁ לָהּ
אִישָׁהּ מִיּוֹם אֲלִיוֹם וְהִקִּים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ
אֶת־כָּל־אִסָּרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הִקִּים אֶתָּם
כִּי־הַחֲרִישׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ: וְאִם־הִפָּר יָפָר אֶתָּם
אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עוֹנָהּ: אֵלֶּה הַחֻקִּים
אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בְּנִעֲרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ:

Rishon Moses said to the heads of the Israelite tribes: This is what Adonai commanded: If a man takes a vow to God taking an obligation on himself, he may not break the vow; he must do all that he said. If a woman makes a vow to Adonai while still in her father's house, and her father learns of her vow and offers no objection, it is valid and she must do as she said. But if her father objects when he finds out, her vows do not stand; Adonai will forgive her, since her father objected. If she marries while her vow is still in force, and her husband learns of it and offers no objection, her vows are valid and she must do as she said. But if her husband objects when he learns of it, he annuls her vow and Adonai will forgive her.

Sheni The vow of a widow or of a divorced woman, however, is binding. So, too, if she makes a vow when she is married and her husband does not object, her vow is valid and she must do as she said. But if her husband objects when he finds out, nothing she said stands. Her husband has annulled them, and Adonai will forgive her.

Shlishi Every vow or oath of self-denial, her husband may uphold it or annul it. If he offers no objection for a full day, he has upheld all vows or obligations she taken on: he confirms them by not objecting on the day he finds out. If he annuls them after that day, he will bear her sin. These are laws that Adonai taught Moses between a husband and his wife, or between a father and his daughter still in her father's house.

מַסְעֵי Mas'ei
Numbers 33:1-10

רִאשׁוֹן אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ
מִצְרָיִם מִצְרַיִם לָצֵאתָם בְּיַד־מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם
לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם
לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מִרַעְמֶסֶס בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לַעֲיִנִּי כָל־מִצְרַיִם:
שְׁנִי וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים אֶת אֲשֶׁר הִכָּה
יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵהֶם עָשָׂה
יְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת: וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת
וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר:
שְׁלִישִׁי וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשֻׁב עַל־פִּי הַחִירֹת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְעַל צֶפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל:
וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם
הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר
אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמַרָּה: וַיִּסְעוּ מִמַּרָּה וַיָּבֹאוּ
אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מַיִם
וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וַיִּסְעוּ
מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:

Rishon These are the travels of the Israelites who left Egypt led by Moses and Aaron. Moses recorded every stage as led by God. These were the stages: They left Rameses on the fifteenth day of the first month, the morning after the passover offering. The Israelites started out defiantly, in plain view of all the Egyptians,
Sheni while the Egyptians were burying those Adonai had struck down, every first-born, overcoming their gods. The Israelites set out from Rameses and camped at Sukkot. They set out from Sukkot and encamped at Etam, on the edge of the wilderness.
Shlishi They set out from Etam and turned toward Pi-hahiroth, across from Baal-zephon, and they camped by Migdol. They set out from Pi-hahiroth and crossed through the sea into the wilderness. Then they traveled three days in the wilderness of Etam and camped at Marah. They set out from Marah and came to Elim, which had twelve springs and seventy palm trees, so they camped there. They set out from Elim and camped by the Sea of Reeds.

דְּבָרִים Devarim

Deuteronomy 1:1-11

ראשון אלה הדברים אשר דבר משה
אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחסירת
ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרד
הרשעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים
שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
אתו אלהם:

שני אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
אשר יושב בעשתרת באדרעי: בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל משה באר
את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו
דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר
הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוץ הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנחל
הגדל נהר פרת:

שלישי ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת
להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת
ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם:
יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי
אבותכם יסוף עליכם ככם אלו פעמים
ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

Rishon These are the words that Moses spoke
to all Israel across the Jordan, in the
wilderness of the Arava near Suf, between
Paran and Tofel, Lavan, Hazerot, and
Di-zahav, eleven days from Horeb to
Kadesh-barnea by way of Mount Seir. In the
fortieth year, on the first day of the eleventh
month, Moses addressed the Israelites as
Adonai had instructed him.

Sheni It was after he had defeated Sihon king
of the Amorites from Heshbon, and King Og
of Bashan from Ashtaroth in Edrei. Across
the Jordan, in the land of Moav, Moses
began this Teaching. He said: Adonai our
God said to us at Horev: You have stayed at
this mountain long enough. Go toward the
region of the Amorites and their neighbors
in the Arava - the hill country, the Shefela,
the Negev, and the seacoast, and to the land
of the Canaanites, and the Lebanon, as far
as the Great River, the Euphrates.

Shlishi I have given you this land. Go, take the
land that Adonai promised to Abraham,
Isaac, and Jacob, for them and for their
heirs. Then I said to you, "I cannot bear your
burdens by myself. Adonai has made you
grow so that you are now as numerous as
the stars in the sky. May Adonai, the God of
your ancestors, increase your numbers a
thousandfold, and bless you as promised.

וַאֲתַחֲנַן Va'ethanan

Deuteronomy 3:23-4:8

רַאשׁוֹן וַאֲתַחֲנַן אֶל־יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר:
אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוּתָ לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ
אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִיֶּאֱלֹ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ
וּכְגִבוּרְתְּךָ: אַעֲבֹרֶנָּה וְאָרְאָה אֶת־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה
וְהַלְבָּנוּ:

שְׁנִי וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּלְמַעַןְכֶּם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֵךְ אֶל־תּוֹסֹף דִּבֵּר אֵלַי
עוֹד בְּדִבְרֵי הַזֶּה: עֲלֵה אֶרֶשׁ הַפְּסָגָה וּשְׂא
עֵינֶיךָ יָמָה וּצְפֹנָה וְתִימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאָה
בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: וְצוּ
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקוּהוּ וְאַמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר
לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּרְאָה: וְנִשָּׁב בְּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר:
וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֻקִּים
וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבְאַתֶּם וִירִשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
לָכֶם: לֹא תִסְפוּ עֲלֵהֲדָבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִנֶּה
אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִנֶּה אֶתְכֶם:
עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל
פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרַי בְּעַל־פְּעוֹר
הִשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקֶּרְבָּךְ: וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:
שְׁלִישִׁי רָאִה אֶל־מִלְחַמְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
כְּאֲשֶׁר צִוֵּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
וּשְׁמִרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻכְמַתְכֶם
וּבִינְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת
כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם־חֲכָם וְנָבוֹן
הָגוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה: כִּי מִיָּגוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ
אֱלֹהִים קִרְבִּים אֵלָיו בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־קֶרְאָנוּ אֵלָיו: וּמִלְּגוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

Rishon I pleaded with Adonai at that time, saying, "Adonai, You let Your servant see the works of Your mighty hand, deeds that no god in heaven or on earth can equal! Please, let me cross over and see the good land across the Jordan River, the hill country and the Lebanon."

Sheni But Adonai was angry with me for your sake and did not listen to me. Adonai said: "Enough! Never speak to Me about this again! Go up to the summit of the Pisgah and look around, to the west, the north, the south, and the east. Look closely, for you will not cross the Jordan. Give Joshua his instructions, and give him strength and courage, for he will lead the people across, and he will settle them in the land that you will only see." And we stayed on in the valley near Bet-peor. Now, O Israel, hear the laws and rules I teach you to follow, so that you may live to enter and conquer the land that Adonai, the God of your ancestors, is giving you. Do not add to what I command you or take away from it, but keep the laws of Adonai as I teach you. You saw with your own eyes what Adonai did in the affair of Baal-peor, wiping out every person who followed Baal-peor; while you, who stayed true to Adonai, are all alive today. Shlishi See, I have taught you the laws and rules that Adonai my God has given me, for you to follow in the land that you will enter and conquer. Observe them faithfully, for they are proof of your wisdom and discernment to other nations, who on hearing them will say, "Surely, that is a wise and discerning people." For what great nation is there that has a god so close at hand as Adonai our God is when we call? What great nation has laws and rules as perfect as this Torah that I give you today?

עֵקֶב Ekev
Deuteronomy 7:12-8:10

ראשון והיה | עקב תשמעו את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
 אלהיך לך את הבטות ואת החסד אשר
 נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך והרבך וברך
 פרי בטןך ופרי אדמתך דגנך ותירשך
 ויצהרך שגר אלהיך ועשתרת צאנך על
 האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך
 תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
 ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי
 וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
 ישים בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת
 את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד
 את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר
 בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
 להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את
 אשר עשה יהוה אלהיך לפניה
 ולכל מצרים: המזות הגדלות אשר ראו
 עיניך והאזנת והמפתים והיד החזקה והזרע
 הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך בריעשה
 יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא
 מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה
 אלהיך בם עד אבד הנשאים והנסתרים
 מפניך: לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך
 בקרבך אל גדול ונורא:

Rishon If you obey these rules carefully,
 Adonai your God will faithfully keep the
 covenant God made with your ancestors:
 God will favor you, bless you, and
 multiply you—blessing your children and
 your crops, your grain, wine and oil, your
 newborn calves and lambs, in the land
 God promised to your ancestors. You will
 be blessed above all other peoples: None
 will be sterile among people or animals.
 Adonai will guard you from sickness, and
 will not strike you with the dreadful
 diseases of Egypt which you saw, but will
 inflict them on your enemies. Destroy all
 the nations that Adonai your God delivers
 to you, showing them no mercy, and do
 not pray to their gods. And if you say,
 “These nations are greater than we; how
 can we defeat them?” Do not fear them!
 Recall what Adonai did to Pharaoh and
 the Egyptians, the wondrous acts that you
 saw with your own eyes, the mighty hand
 and the outstretched arm by which
 Adonai your God freed you. Adonai will
 do the same to all the peoples you now
 fear. God will send a plague against them,
 until those who are left in hiding perish
 before you. Do not fear them, for Adonai,
 your great and awesome God, is with you.

Sheni Adonai will dislodge the tribes before
 you little by little; you will not be able to
 defeat them all at once, or wild beasts will
 overcome you. Adonai will hand them
 over to you, throwing them into panic
 until they are wiped out, and you erase
 their names. Burn their idols in fire; do
 not be tempted by the silver and gold and
 keep them for yourselves, for Adonai your
 God despises idols. You must not bring
 abhorrent things into your house, or you
 will be destroyed like them. Reject the
 things that God hates - they are
 forbidden.

Faithfully observe all the laws that I
 command you today so that you can
 thrive and increase and possess the land
 that Adonai promised to your ancestors.
 Remember the long way that Adonai your
 God made you travel in the wilderness
 these past forty years, in order to test

שני וְנִשְׁלִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל
מִפְּנֶיךָ מַעַט מַעַט לֹא תוּכַל כִּלְתָּם מֵהָרָ
פָּרִתְרָבָה עֲלֶיךָ חֵית הַשָּׂדֶה: וַיִּתְּנֶם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִפְנֶיךָ וְהָמָס מֵהוּמָה גִּדְּלָה עַד
הַשָּׂמַדִּים: וַנִּתֵּן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהִאֲבִדְתָּ
אֶת־שָׂמָם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ
בְּפָנֶיךָ עַד הַשָּׂמַדִּים אַתָּם: פִּסִּילִי אֱלֹהֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תִחַמַּד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם
וְלִקְחֹתָ לָךְ כִּי תִקַּשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ
וְהָיִיתָ חָרָם כְּמֹהוּ שִׁקָּץ | תִּשְׁקָצֵנוּ וְתַעֲבֹב |
תִּתְעַבְּנוּ כִּי־חָרָם הוּא: כִּלְהַמְצֹוֹה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מֵצִיָּה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיִּיוּ
וּרְבִיתֶם וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לֹאֲבֹתֵיכֶם: וְזָכַרְתָּ
אֶת־כָּל־הַדָּרָךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה
אֲרָבָעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנִתָךְ לִנְסֹתְךָ
לִדְעוֹת אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הִתְשַׁמֵּר מִצֹּאתוֹ
אִם־לֹא: וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכַלְךָ אֶת־הַחֶמֶן אֲשֶׁר
לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעָךָ כִּי
לֹא עֲלֵהֲלָחֶם לְבַדּוֹ יְחִיָּה הָאָדָם כִּי
עַל־כָּל־מוֹצֵא פִּי־יְהוָה יְחִיָּה הָאָדָם:
שְׁלִישִׁי שִׁמְלַתְךָ לֹא בִלְתָּה מַעֲלִיד וְרִגְלֶךָ לֹא
בִּצְקָה זֶה אֲרָבָעִים שָׁנָה: וַיִּדְּעֶתָ עִם־לִבְבְּךָ כִּי
כֹאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִיִּסְרֶךָ: וְשִׁמְרָתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִלְכֹת בְּדַרְכָּיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִבִּיאָךְ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינֶת
וְתַהֲמֹת יִצְאִים בִּבְקָעָה וּבְהָרָ: אֶרֶץ חֹטָה
וּשְׁעָרָה וּגְפּוֹ וְתִאֲנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן
וְדִבְשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכֶּנֶת תֹּאכַל־בָּהּ
לֶחֶם לֹא־תִחְסַר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִיָּהּ
בְּרָזָל וַיִּמְהַרְרֶיהָ תִּחְלַב נְחֹשֶׁת: וְאָכַלְתָּ
וְשִׂבַּעְתָּ וּבִרְכַּת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ:

what is in your hearts by great hardship;
to see if you would keep the divine
commandments or not. God subjected
you to hunger and then gave you manna
to eat, which neither you nor your
ancestors had ever known, to teach you
that a human being does not live on bread
alone, but lives on whatever Adonai
decrees.

Shlishi The clothes upon you did not wear
out, nor did your feet swell these forty
years. Know that Adonai disciplines you
like a parent disciplines their child. Keep
God's commands, walk in God's ways and
show reverence. For Adonai your God is
bringing you into a good land, a land with
streams and springs and fountains
issuing from plain and hill; a land of
wheat and barley, of vines, figs, and
pomegranates, a land of olive trees and
honey; a land where you may eat food
without effort, where you will lack
nothing; a land whose rocks are iron and
from whose hills you can mine copper.
When you have eaten your fill, give
thanks to Adonai your God for the good
land given to you.

ראה Re'eh

Deuteronomy 11:26-12:10

ראשון ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
 וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות
 יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
 היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות
 יהוה אלהיכם וסרתם מרה"דרך אשר אנכי
 מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
 אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך
 יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים
 ואת הקללה על הר עיבל: הלא חמה בעבר
 הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הפנעני
 הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה:
 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת
 את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 וירשתם אתה וישבתם בה:
 שני ושמרתם לעשות את כל החקים
 ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
 היום: אלה החקים והמשפטים אשר
 תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
 אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם
 חיים עליה אדמה: אבד תאבדון
 את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר
 אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
 הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:
 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם
 ואשריהם תשפון באש ופסילי אלהיהם
 תגדעון ואבדתם את שמם מרה מקום
 ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי
 אם אלהי מקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
 מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו
 תדרשו ובאת שמה:
 שלישי ובהאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
 מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
 ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם:
 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
 בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך
 יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו
 עשים פה היום איש כל הנישר בעיניו: כי
 לא באתם עד עתה אלהינו ואלהינו
 אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם
 את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה
 אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
 מפלאיביכם מסביב וישבתם בטח:

Rishon See, this day I set before you
 blessing and curse: blessing, if you obey
 the commandments of Adonai your God
 that I teach you today; and curse, if you
 do not obey the commandments of
 Adonai your God, but turn away from the
 path that I have shown you today and
 follow other gods whom you do not
 know. When Adonai brings you into the
 land that you are about to enter and
 possess, you shall recite the blessing at
 Mount Gerizim and the curse at Mount
 Eval. They are on the other side of the
 Jordan to the west in the land of the
 Canaanites at Arava—near Gilgal, by the
 trees of Moreh. You are about to cross the
 Jordan to enter and possess the land that
 Adonai has given you. When you have
 occupied it and are settled in it,
 Sheni take care to observe all the laws and
 rules that I have set before you this day.
 These are the laws and rules that you
 must carefully observe in the land that
 Adonai, God of your ancestors, is giving
 you to possess, as long as you live on
 earth. You must destroy all the sites at
 which the nations you defeat served
 their gods, whether on mountaintops
 and hills or under trees. Tear down their
 altars, smash their pillars, burn their
 sacred posts, and cut down their images,
 erasing their name from those places. Do
 not worship Adonai as they do. Go only
 to the place that Adonai chooses as God's
 dwelling place, to establish the divine
 name there. Go there,
 Shlishi and bring your burnt offerings and
 other sacrifices, your tithes and gifts, and
 your first-born animals. You and your
 families will celebrate there with Adonai
 your God, happy in all of your work that
 has succeeded because of God's blessing.
 Do not act as we do now, each doing
 whatever they want, because you have
 not yet come to the place that Adonai is
 giving you. When you cross the Jordan
 and settle in that land, God will grant
 you safety from all your enemies around
 you so you can live in security.

שֹׁפְטִים Shoftim

Deuteronomy 16:18-17:13

רִשׁוֹן שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם
מִשְׁפָּט־צָדֵק: לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכִּיר פָּנִים
וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶה עֵינֵי חֲכָמִים וְיִסְלֹף
דְּבַר צְדִיקִים: צָדֵק צָדֵק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיִרְשֶׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
שֵׁנִי לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כְּלֵעַץ אֲצֵל מִזִּבְחַ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָּךְ: וְלֹא־תִקִּים לָךְ מִצֵּבָה
אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא־תִזְבַּח לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
שׁוֹר וְשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כָּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֵבֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: כִּי־מִצָּא בִקְרִבְךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אוֹאֲשָׁה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ:
וְלִלְךָ וְיַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְיִשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ
אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צִבָּא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי:
וְהִגַּדְתָּ לָּךְ וְשִׁמַּעְתָּ וְדִרְשַׁת הֵיטֵב וְהָנָה אִמָּת נָכוֹן
הַדָּבָר נִעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ
אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂו
אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ
אֶת־הָאִשָּׁה וְסָקַלְתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ: עַל־כֵּי אֵל שְׁנַיִם
עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמֶת הַמָּת לֹא יוֹמֶת עַל־כֵּי
עַד אֶחָד: יָד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֹאשֹׁנָה לְהַמִּיתוֹ
וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרֹנָה וּבַעֲרַת הָרָע מִקִּרְבֶּךָ: כִּי
יִפְּלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בְּיֹרֶדְם אֵל לָדָם בְּיֹרְדֵינוּ
לָדֹן וּבֵינוּ נִגַּע לִנְגַע דְּבַר רִיבֶת בְּשַׁעְרֶיךָ וְקָמְתָּ
וְעָלִית אֶל־הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
וּבָאת אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה
בֵּינָם הֵם וְדִרְשַׁת וְהִגִּידוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט:
וְעָשִׂית עַל־כֵּי הַדָּבָר אֲשֶׁר נִגִּידוּ לָךְ מִן־הַמִּקְדָּשׁ
הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
יֹרֶד:

שְׁלִישִׁי עַל־כֵּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֶד וְעַל־הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר־יֵאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוֹר מִן־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־נִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
בְּזָדוֹן לְבַלְתִּי שִׁמְעַ אֶל־הַכֹּהֵן הַעֹמֵד לְשֹׁרֵת שָׁם
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמָת הָאִישׁ הַהוּא
וּבַעֲרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא
יִזְדוֹן עוֹד:

Rishon Appoint judges and officers for your tribes, in all the places God gives you, to govern the people with justice. Do not judge unfairly: you may show no favor, nor take bribes, for bribes blind the eyes of the wise and block the plea of the just. Justice, justice you must pursue, so that you may thrive and settle the land that God is giving you.

Sheni Do not set up a sacred post or stone pillar beside God's altar; Adonai detests these. You may not sacrifice to God any animal with a serious defect, for that is abhorrent to Adonai. If anyone among you, man or woman, has offended God by bowing and praying to other gods, to the sun or the moon or any of the heavenly host, and you learn of it, you must investigate it. If it is true that such a terrible thing was done in Israel, take the person who did it to a public place, and stone them to death.— A person can be put to death only on the testimony of two or more witnesses, never on the testimony of a single witness. Let the witnesses throw the first stone, followed by the rest of the people. Thus you will sweep out evil from your midst.

If a case is too difficult for you to decide, whether a case of murder, civil law, or assault, go quickly to the place God has chosen, appear before the priests or judges in charge at the time, and present your problem. When they make a ruling in the case, you must carry it out, carefully following all their instructions.

Shlishi You must follow their instructions and their ruling; do not deviate from it to the right or to the left. Should either party to the dispute disregard the ruling of the priests or judges charged with serving there, they must die. Thus you will remove the evil from Israel: all the people will hear and be afraid and will not act presumptuously again.

כִּיתָצָא

Deuteronomy 21:10-21

ראשון כִּיתָצָא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וּשְׁבִיתָ שָׁבוֹי׃ וְרָאִיתָ
בְּשָׁבוֹיָהּ אִשָּׁתַּיִתָּאֹר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ
וְלִקְחָתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה׃ וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תִּינוּךָ
בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשְׂתָה
אֶת־צַפְרָנֶיהָ׃ וְהִסִּירָהּ אֶת־שְׂמֹלֶת שָׁבוֹיָהּ
מֵעַלְיָהּ וַיֵּשְׁבָהּ בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת־אֲבִיהָ
וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֵר כֵּן תִּבּוֹא
אֵלֶיהָ וּבְעֻלָּתָהּ וְהִיתָה לָּךְ לְאִשָּׁה׃ וְהָיָה
אִם־לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ
וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָהּ בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְּעַמְרָ בָּהּ
תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה׃

שני בֵּית־הַלֵּוִי לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת
אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׁנוּאָה וַיֵּלְדוּלוּ בָנִים
הָאֲהוּבָה וְהַשְׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
לַשְׁנוּאָה׃ וְהָיָה בְּיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת־בָּנָיו
אֶת אֲשֶׁר־יְהִיָּה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר
אֶת־בְּרֹה־הָאֲהוּבָה עַל־פָּנָי בְּרֹה־שְׁנוּאָה
הַבְּכֹר׃ כִּי אֶת־הַבְּכֹר בְּרֹה־שְׁנוּאָה יָכִיר
לְתֵת לוֹ פִּי שְׁנָיִם בְּכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ
כִּי־הוּא רִאשִׁית אֲנֹו לוֹ מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה׃
שלישי בִּיְהִיָּה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרָה
אֵינָנו שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרּוּ
אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃ וַתִּפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו
וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
וְאֶל־שַׁעַר מִקְדָּמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרָה אֵינָנו שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלָנוּ
זוֹלָל וְסוֹבָא׃ וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ
בְּאֲבָנִים וּמָוֶת וּבְעֶרְתָּ הָרָע מִקִּרְבְּךָ
וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ׃

Rishon When you take the field against your enemies, and the ETERNAL your God delivers them into your power and you take some of them captive, and you see among the captives a beautiful woman and you desire her and would take her to wife; and you bring her into your household, and she trims her hair, pares her nails, and discards her captive's garb; and she spends a month's time in your household lamenting her father and mother: after that you may come to her and thus become her husband, and she shall be your wife. Then, should you no longer want her, you must release her outright. You must not sell her for money: since you had your will of her, you must not enslave her.

Sheni If a man has two wives, one loved and the other unloved, and both the loved and the unloved have borne him sons, but the first-born is the son of the unloved one—when he wills his property to his sons, he may not treat as first-born the son of the loved one in disregard of the son of the unloved one who is older. Instead, he must accept the first-born, the son of the unloved one, and allot to him a double portion of all he possesses; since he is the first fruit of his vigor, the birthright is his due.

Shlishi If a man has a wayward and defiant son, who does not heed his father or mother and does not obey them even after they discipline him, his father and mother shall take hold of him and bring him out to the elders of his town at the public place of his community. They shall say to the elders of his town, "This son of ours is disloyal and defiant; he does not heed us. He is a glutton and a drunkard." Thereupon the people of his town shall stone him to death. Thus you will sweep out evil from your midst: all Israel will hear and be afraid.

כִּי־תָבוֹא Ki Tavo

Deuteronomy 26:1-15

ראשון והיה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבְּתָּ
בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מִרְאשֵׁית א | כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר תִּבְרֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ וְשָׂמְתָּ בַסֵּלַא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם:
וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הַהֵם
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבוֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ:

שני וְלָקַח הַכֹּהֵן הַסֵּנֶא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ
לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָלִיתָ וְאָמַרְתָּ
לִפְנֵי א | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִל אֲבִי
וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְר שָׁם בְּמִתֵּי מַעַס
וַיְהִי־שָׁם לָנוּ גְדוֹל עָצוֹם וָרֹב: וַיִּרְעוּ
אֲתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה
קָשָׁה: וַנַּעֲלֶק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־עֲנָנֵנוּ
וַאֲת־עַמְלָנוּ וַאֲת־לַחֲצֵנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה
וּבְמִרְאָה גְדֹל וּבִאֲתוֹת וּבְמִפְתָּיִם: וַיָּבֵאֵנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וָדָבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה
הִבָּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנֵּחְתוֹ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתָּה וְחֵלּוֹי וְחֵגְרְךָ אֲשֶׁר
בְּקִרְבְּךָ:

שלישי כִּי תִכְבֶּה לַעֲשֹׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂר
תִּבּוֹאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנַת הַמַּעֲשֶׂר
וְנָתַתָּה לָלוֹי לַגֵּר לִיתֹם וּלְאֻלָּמָנָה וְאָכְלוּ
בְּשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ: וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּעֲרַתִּי הַקֹּדֶשׁ מִרְהֲבֵית וְגַם

Rishon When you enter the land that Adonai
your God is giving you, and you settle in it,
take some of the first fruits of the soil you
harvest, put them in a basket, and go to the
place where Adonai your God will establish
the divine name. Go to the priest and say to
him, "I declare today before Adonai your God
that I have entered the land that God swore to
our ancestors to give us."

Sheni The priest shall take the basket from
your hand and set it before the altar of
Adonai your God. You shall then recite before
Adonai your God: "My father was a wandering
Aramean. He went down to Egypt with few
people and lived there, but there he became a
great and populous nation. The Egyptians
treated us harshly and oppressed us with
heavy labor. We cried out to Adonai, the God
of our ancestors, and Adonai heard our plea
and saw our suffering. God brought us out of
Egypt with a mighty hand, an outstretched
arm, and awesome power, with signs and
wonders, and brought us to this place, giving
us this land, a land flowing with milk and
honey. And so I now bring the first fruits of
the soil that You, Adonai, have given me."
You shall leave the basket before Adonai your
God and bow down. Then you shall celebrate,
together with the Levite and the stranger
among you, all the goodness that Adonai your
God has given you and your household.

Shlishi When you have set aside the full tenth
of your harvest in the third year—the year of
the tithe—and given it to the Levite, the
stranger, the orphan, and the widow, so that
they may eat their fill in your towns, you shall
declare before Adonai your God: "I have
removed the sacred portion from my house
and given it to the Levite, the stranger, the
orphan, and the widow, just as You

נִתְּנִי לְלוֹלִי וְלִגְרִי לִיתּוֹם וְלֹאֲלִמְנָה
כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי
מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שִׁכַּחְתִּי: לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֹנִי
מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטֵמֵא וְלֹא־נִתַּנִּי
מִמֶּנּוּ לְמָת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֵי
עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הִשְׁקִיפָה
מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
לָנוּ בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ אֲרָץ זָבֵת
חֶלֶב וְדָבָשׁ:

commanded me. I have not broken or neglected any of Your commandments: I have not eaten of it while in mourning, I have not set any of it aside while impure, and I have not offered any of it to the dead. I have obeyed Adonai my God and done just as You commanded me. Look down from Your holy dwelling in heaven and bless Your people Israel and the land You have given us, a land flowing with milk and honey, as You swore to our ancestors."

נִצְבִּים Nitsavim Deuteronomy 29:9-28

רִאשׁוֹן אַתֶּם נִצְבִּים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שְׁבֵטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶּם
וְנִשְׁיֵיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מִחֹטֵב
עֲצִיד עַד שֹׁאֵב מִיַּמִּיד: לְעִבְרְךָ בְּבֵרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאַלְתּוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם:

Rishon You stand here today, all of you, before Adonai your God—your tribal heads, elders, and officials, all the people of Israel—your children, your wives, and the strangers in your camp, from the woodcutter to the water-carrier—to enter into the covenant of Adonai your God, which Adonai is making with you today.

שְׁנִי לִמְעַן הָקִים־אֶתְּךָ הַיּוֹם | לֹא לְעֵם
וְהוּא יְהִי־לְךָ לֵאלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלַיַּעֲקֹב: וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כָרַת
אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֵּאת: כִּי
אֶת־אֲשֶׁר יֵשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עַמִּיד הַיּוֹם לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹה עִמָּנוּ
הַיּוֹם:

Sheni This covenant establishes you as God's people, and God as your God, as promised and sworn to your ancestors Abraham, Isaac, and Jacob. I make this covenant not with you alone, but with all who stand here with us today before Adonai our God, and with all who are not here with us today.

שְׁלִישִׁי כִּי־רִאֲתֶם וַיִּדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עֲבַרְנוּ בְּקֶרֶב
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם: וְתִרְאוּ
אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֵת גִּלְלֵיהֶם עַץ וְאֶבֶן
כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם: פְּרוּשׁ בְּכֶם אִישׁ
אוֹ־אֵלֹהִים אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שִׁבְט אֲשֶׁר לָבּוּ
פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת

Shlishi You know well that we lived in Egypt and passed through many other nations, and you saw their disgusting idols of wood and stone, silver and gold. Beware that there is no man or woman, clan or tribe among you whose heart is turning away from Adonai our God to worship the gods of those nations—like a root that bears poison and bitterness. When they hear the words of this covenant, they may think they are safe, saying to themselves, "I will be fine, even if I do as I

לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הַהֵם פְּרִי־שׁוֹן בָּכֶם
 שָׁרֵשׁ פָּרַח רָאֵשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשֹׁמְעוֹ
 אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֵּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ
 לֵאמֹר שְׁלֹם וְהִיָּה־לִּי כִּי בְּשָׁרְרוֹת לְפִי
 אֶלֶף לְמַעַן סְפוֹת הָרוּהוּ אֶת־הַצִּמְמָה:
 לֹא־יֵאבֶה יְהוָה סִלַּח לוֹ כִּי אִזּוֹ יַעֲשֶׂן
 אֶף־יְהוָה וְקִנְאֵתוֹ בָּאִישׁ הַחַוּא וְרִבְצָה בּוֹ
 כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וַיִּמָּחַ
 יְהוָה אֶת־שִׁמּוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהִבְדִּילוֹ
 יְהוָה לָרְעָה מִכָּל שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל כָּכֹל
 אֲלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
 הַזֶּה: וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנִיכֶם אֲשֶׁר
 יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא
 מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאֶרֶץ
 הַחַוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה
 בָּהּ: גִּפְרִית וּמָלַח שָׂרַפָה כָּל־אֶרֶצָהּ לֹא
 תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
 כִּמְהַפְּכֹת סֹדֶם וְעִמְרָה אֲדָמָה [וַעֲבֹלִים]
 אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה בְּאָפוֹ וּבְחִמָּתוֹ: וְאָמְרוּ
 כָּל־הַגּוֹיִם עֲלֵמָה עָשָׂה יְהוָה כִּכָּה לְאֶרֶץ
 הַזֵּאת מֶה חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: וְאָמְרוּ
 עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר
 לֹא־יַדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם: וַיַּחַר־אֵף
 יְהוָה בְּאֶרֶץ הַחַוּא לְהָבִיא עָלֶיהָ
 אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה:
 וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בָּאֵף וּבְחִמָּה
 וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכֶם אֶל־אֶרֶץ אַחֲרַת
 כַּיּוֹם הַזֶּה: הַנִּסְתַּתֵּר לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְהִנָּגְלַת לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֵּאת:

please"—bringing ruin on everyone. Adonai will never forgive them. Adonai's anger will rage against them until every curse written in this book falls upon them and Adonai blots out their name from under heaven. Adonai will single them out from all the tribes of Israel for disaster, as written in this book of Teaching.

And later generations will ask—the children who come after you, and foreigners from distant lands, when they see the plagues and devastation of this land, its soil destroyed by sulfur and salt, nothing growing, like the overthrow of Sodom and Gomorrah—all nations will ask, "Why did Adonai do this to this land? What caused such terrible anger?" And they will be told: "Because they abandoned the covenant of Adonai, the God of their ancestors, made when God freed them from Egypt. They turned to other gods and worshiped them—gods they had never known. So Adonai's anger burned against that land and brought upon it every curse in this book. Adonai uprooted them from their soil in anger and fury and cast them into another land, as is still the case."

Hidden things belong to Adonai our God; but what is revealed belongs to us and our children, to follow all the words of this Teaching.

וַיֵּלֶךְ Vayelekh
Deuteronomy 31:1-13

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּרִמְיָאָה
וַעֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנִכְלִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד
לָצֵאת וּלְבֹאֹ וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא אֲעֲבֹר
לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמָד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם׃ יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃

שְׁנֵי וַעֲשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן
וּלְעוֹג מְלֹכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר
הִשְׁמִיד אֹתָם׃ וַיִּנְתְּנָם יְהוָה לְפָנֶיךָ
וַעֲשִׂיתָם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֹתְכֶם׃ חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאוֹ
וְאַל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי אֲיָהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ׃

שְׁלִישִׁי וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזָק וְאַמֶּץ כִּי אִתְּךָ
תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה
תִּנְחִילֵנָה אוֹתָם׃ וַיהוָה הוּא אֲיָהוָה הַהֹלֵךְ
לְפָנֶיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתֵּןָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי

לֵוִי הַנִּשְׁאָאִים אֶת־אַרְוֹן בֶּרִית יְהוָה
וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצֹ מֹשֶׁה אוֹתָם
לֵאמֹר מִקֵּץ אֶשְׁבַּע שָׁנִים בְּמַעַד שָׁנָת
הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת׃ בָּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל
לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד
כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם׃ הִקְהֵל אֶת־הָעָם
הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ
וַיִּירָאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׁמָרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וּבְנֵיהֶם

Rishon Moses went and spoke these words to all Israel. He said to them: "I am now one hundred and twenty years old and can no longer lead you. Adonai has said to me, 'You shall not cross the Jordan.' But Adonai your God will cross over before you and wipe out those nations from your path, and you shall take their land. Joshua is the one who will lead you across, as Adonai has spoken.

Sheni Adonai will do to those nations what was done to Sihon and Og, kings of the Amorites, when they were destroyed. Adonai will hand them over to you, and you shall deal with them according to all that I have commanded you. Be strong and courageous; do not be afraid of them, for Adonai your God marches with you and will never leave you or abandon you."

Shlishi Then Moses called Joshua and said to him before all Israel: "Be strong and courageous, for you shall lead this people into the land that Adonai swore to their ancestors to give them, and you shall divide it among them. Adonai will go before you and be with you; God will never leave you or abandon you. Do not be afraid or discouraged."

Moses wrote down this Teaching and gave it to the priests, the sons of Levi who carried the Ark of Adonai's Covenant, and to all the elders of Israel. He instructed them: Every seventh year, the year of remission, at the Festival of Booths, when all Israel comes to appear before Adonai your God in the place God will choose, you shall read this Teaching aloud to all Israel. Gather the people—men, women, children, and the strangers in your communities—so that they may hear and learn to revere Adonai your God and faithfully follow every word of this Teaching. Their children, too, who do not yet know it,

אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאָה
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם
 חַיִּים עַל־הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
 אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

shall hear and learn to revere Adonai your
 God all their lives in the land you are about
 to cross the Jordan to possess.

הַאֲזִינוּ Ha'azinu Deuteronomy 32:1-12

רִישׁוֹן הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה
 וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־י:
 יַעֲרֹף כַּמָּטָר לְקֹחִי תִגַּל כַּטֹּל אִמְרָתִי
 כַּשְּׁעִירִים עַל־יָדָשָׁא וְכַרְבִּיבִים עַל־יַעֲשָׁב:
 כִּי יֵשׁ יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
 שְׁנִי הַצּוֹר תַּמִּים פָּעֵלוֹ כִּי כָל־דַּרְכָּיו
 מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עֹל צְדִיק וְיִשָּׁר
 הוּא: שָׁחַת לוֹ לֹא בָּנָיו מוֹמָם דּוֹר עָקֹשׁ
 וּפְתִלְתֵּל: הַלִּיחֹהָ תִּגְמְלוּ־זֹאת עִם נָבֵל
 וְלֹא חָכָם הָלוֹא־הוּא אֲבִיד קִנְיָהּ הוּא
 עֲשָׂה וְיִכְנַנְדָּה:
 שְׁלִישִׁי זָכַר יָמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שָׁנוֹת
 דִּרְנֹדָר שָׁאַל אֲבִיד וְיִגְדֹּד קִנְיָהּ וְיֹאמְרוּ
 לָךְ: בְּהִנָּחֵל עָלֶיךָ גּוֹלָם בְּהַפְרִידוֹ בְּנִי
 אָדָם יֵצֵב גְּבֻלַּת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: כִּי חִלַּק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל
 נִחְלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בָּאָרֶץ מְדָבָר וּבִתְהוֹ
 יִלָּל יִשְׁמֹן יִסְבְּבֵנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ צָרְנֵהוּ
 כְּאִישׁוֹן עֵינָו: כְּנָשָׁר יַעֲרִי קֵנוֹ עַל־גּוֹזְלָיו
 יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׁאַהוּ
 עַל־אֲבִרְתּוֹ: יְהוָה בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ
 אֵל נֶכֶר:

Rishon Listen, O heavens, as I speak;
 Let the earth hear my words!
 May my teaching fall like rain, my words like
 dew, like showers on new grass, like drops on
 tender plants.
 For I proclaim the name of Adonai;
 Give glory to our God!
 Sheni The Rock—whose deeds are perfect,
 whose ways are just; a faithful God, never
 false, true and upright always.
 They have acted corruptly—
 That crooked, twisted generation—
 Their wickedness has betrayed God.
 Is this how you repay Adonai,
 O foolish and senseless people?
 Is God not the Father who made you,
 Who formed you and gave you life?
 Shlishi Remember the old days, the years gone
 by; ask your parents—they will tell you, your
 elders will explain:
 When the Most High gave nations their lands
 And divided all of humanity,
 The boundaries of peoples were set
 According to Israel's numbers.
 For Adonai's own portion is this people;
 Jacob is God's chosen share.

וזאת הברכה

Deuteronomy 33:1-17

וזאת הברכה אשר ברח משה איש האלהים את־בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הזליל מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימלך אש דת למו: אף חבב עמים כל־קדשיו בידך והם תבין לרגלך ישא מדברתיך: תזרח צוה־לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישורו מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן וא־ל־ג־מת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה וא־ל־עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצרי ויהיה: שני וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במשה תריבהו על־מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת־אחיו לא הכיר ואת־בניו לא ידע כי שמו־ו אמרת ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על־מזבחך: ברח יהוה חילו ופעל ידיו תצא מלח מתנים קמו ומשנאי מריקומו: לבנימין אמר ידיד יהוה שכן לבטח עליו חפץ עליו כל־היום ובין כתפיו שכן: שלישי וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש ההר יקדם וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדך נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראס קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי־ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה:

Rishon This is the blessing with which Moses, the man of God, blessed the Israelites before he died. He said:

Adonai came from Sinai, shining forth from Seir, appearing from Mount Paran, with lightning flashing from the right. Truly a lover of the people—their holy ones are in Your hand. They followed in Your steps, accepting Your word, when Moses gave us the Teaching as the heritage of the community of Jacob. God became King in Jeshurun when the leaders of the people gathered, the tribes of Israel together. May Reuben live and not die, though his numbers be few. Of Judah he said: Hear, Adonai, the voice of Judah, and bring him back to his people. His hands fight for him—help him against his enemies.

Sheni Of Levi he said: Let Your Thummim and Urim be with Your faithful servant, whom You tested at Massah and tried at the waters of Meribah; who said of his father and mother, "I do not regard them," who ignored his brothers and his own children, but kept Your word and Your covenant. They shall teach Your laws to Jacob and Your Torah to Israel, offer incense before You and burnt offerings on Your altar. Bless, Adonai, his strength, and accept the work of his hands. Strike down his enemies; let them rise no more. Of Benjamin he said: Beloved of Adonai, he rests securely beside God, protected always, sheltered between God's shoulders.

Shlishi Of Joseph he said: Blessed by Adonai be his land—with dew from the heavens above and waters from the deep below; with the best fruits of sun and moon, with the finest of the ancient mountains and the bounty of the eternal hills; with the riches of the earth and its fullness, and the favor of the One who appeared in the Bush. May all this rest on the head of Joseph, on the brow of the one set apart among his brothers. Majestic as a

firstborn bull, with horns like a wild ox—with them he gores all peoples to the ends of the earth. These are the myriads of Ephraim, these are the thousands of Manasseh.

בְּרֵאשִׁית B'reshit

Genesis 1:1-13

ראשון בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ וְבָהוּ
וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים
מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים
אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
הָאֹר וּבֵין הַחָשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר
יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִיעֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

Rishon When God began to create heaven and earth, the earth was formless and empty. Darkness covered the deep waters, and God's wind blew over the water. God said, "Let there be light"; and there was light. God saw that the light was good and separated the light from the dark. God called the light Day and the darkness Night. And there was evening and there was morning, a first day.

שני וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדֵּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מַעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִיעֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
שֵׁנִי:

God said, "Let there be an expanse to separate water from water." God made the expanse, and it separated the water below from the water above, and so it was. God called the expanse Sky. And there was evening and there was morning, a second day.

שלישי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וַתִּרְאָה הַיַּבָּשָׁה
וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ
וּלַמְּקוֹנָה הַמַּיִם קָרָא יָמִים וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשְׂא הָאָרֶץ
דָּשָׁא עֹשֶׂב מִזְרִיעַ זָרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי
לַמִּינֹו אֲשֶׁר זָרְעוּבֹו עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן:
וַתוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֹשֶׂב מִזְרִיעַ זָרַע
לַמִּינֵהוּ וָעֵץ עֹשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר זָרְעוּבֹו
לַמִּינָהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִיעֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

God said, "Let the water below the sky be gathered into one place, so that the dry land can appear." And so it was. God called the dry land Earth, and the gathered waters Seas. And God saw that this was good. And God said, "Let the earth grow plants: seed-bearing plants, and fruit trees of every kind that bear fruit with seeds in it." And so it was. The earth brought forth plants: seed-bearing plants of every kind, and trees of every kind bearing fruit with seeds in it. And God saw that this was good. And there was evening and there was morning, a third day.

נח Noah Genesis 6:9-22

ראשון אלה תולדת נח איש צדיק
תמים היה בדרתיו אתהאלהים
התהלך־נח: ויולד נח שלשה בנים
את־שם את־חם ואת־יפת: ותשחת
הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
חמס: ויגרא אלהים את־הארץ והנה
נשחתה כיהשחית כל־בשר את־דרכו
על־הארץ: ויאמר אלהים לנח קח
כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את־הארץ:
עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה
את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
בִּכְפֹר: וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר
תעשה לתבה וא־לאמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
ושלשים תעשה:
שני ואני הנני מביא את־המבול מים
על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח
חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ
יגוע: והקמתי את־בריתי אתך ובאת
אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך
אתך: ומכל־החיי מכל־בשר שנים מכל
תביא אל־התבה להחית אתך זכר
ונקבה יהיו:
שלישי מהעוף למינהו ומן־הבהמה
למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים
מכל נבאו אליך להחיות: ואתה קח־לך
מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולחם לאכלה: ויעש נח ככל
אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

Rishon This is the line of Noah. Noah was a righteous man, blameless in his time, who walked with God. Noah had three sons: Shem, Ham, and Yafet. The earth became corrupt and filled with violence. When God saw how corrupt the earth had become, God said to Noah, "I have decided to put an end to all flesh, for they have filled the earth with violence. I am going to destroy them, along with the earth.

"Make an ark of gopher wood. Make it with compartments, and cover it inside and out with tar. Make it three hundred cubits long, fifty cubits wide, and thirty cubits high. Make an opening for daylight near the top. Put the entrance in its side, and build it with lower, middle, and upper decks.

"I am about to bring a flood of waters upon the earth, to destroy every living thing under the sky that has the breath of life; everything on earth shall die. But I will keep My covenant with you. You shall enter the ark—you, your sons, your wife, and your sons' wives. And of every living thing, you shall bring two of each into the ark to keep alive with you, a male and a female. Two of every kind of bird, animal, and creeping thing shall come to you, to stay alive. And take with you every kind of food that is eaten, and store it away, as food for you and for them." Noah did everything just as God commanded him.

לֵךְ לְכָה Lekh L'kha

Genesis 12:1-13

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ
מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָהּ: וְאֶעֱשֶׂה לְךָ
גָּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדָּלְךָ שְׁמֹךָ וְהָיָה
בְּרַכָּה: וְאֶבְרַכְךָ מִבְּרַכְיָה וּמִקְלָלֶיךָ אֲנִי
וְנִבְרַכְוּ בָּךְ כָּל מְשֻׁפָּחוֹת הָאָדָמָה:
שֵׁנִי וְנִקְלָה אֲבָרָם כְּאֲשֶׁר דָּבַר אֵלָיו יְהוָה
וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בְּרַחֲמֵשׁ שָׁנִים
וְשִׁבְעִים שָׁנָה בָּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיֵּקֶחַ
אַבְרָם אֶת־שָׂרָי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בְּרָאָחִיו
וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן
וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ
עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרְהָ וְהַכְנַעֲנִי
אָז בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר
לְזָרְעֶךָ אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיָּבֹן שָׁם
מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנֶּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם
הַחֵרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֶהֱלֵה
בֵּית־אֵל מִמֶּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיִּבְרָשֶׁם מִזֵּיבֹחַ
לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם
הַלּוֹךְ וַנְּסֹעַ הַנֶּגֶבָה:
שְׁלִישִׁי וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם
מִצְרָיִמָה לְגִוִּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ:
וַיְהִי כְּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרָיִמָה
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרָי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדְעַתִּי כִּי
אִשָּׁה יִפְת־מֶרְאָה אָתָּה: וְהָיָה כִּי־יֵרָאוּ
אֶתְּךָ הַמִּצְרָיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ
אֹתִי וְאַתָּה יָחִיו: אֲמַרְיָנָא אַחֲתִי אָתָּה
לְמַעַן יִיטַב־לִי בְּעַבְדוֹךָ וְחַיִּיתָה נַפְשִׁי
בְּגִלְגָּל:

Rishon Adonai said to Abram, "Leave your native land and your father's house, and go to the land that I will show you. I will make of you a great nation; I will bless you and make your name great, And you shall be a blessing. I will bless those who bless you, And curse the one who curses you; And all the families of the earth Shall bless themselves by you."

Abram went as Adonai had commanded him, and Lot went with him. Abram was seventy-five years old when he left Haran. He took his wife Sarai, his nephew Lot, all the wealth they had amassed, and the people they had acquired in Haran, and they set out for the land of Canaan.

When they arrived in Canaan, Abram traveled through the land as far as Shechem, to the terebinth of Moreh. The Canaanites were then in the land. Adonai appeared to Abram and said, "I will give this land to your offspring." And Abram built an altar there to Adonai who had appeared to him. From there he moved to the hill country east of Bethel, and pitched his tent between Bethel on the west and Ai on the east. He built an altar there and called on Adonai by name. Then Abram journeyed on toward the Negev.

There was a terrible famine in the land, and Abram went down to Egypt to live there for a time. As he neared Egypt, he said to his wife Sarai, "I know that you are a beautiful woman. When the Egyptians see you, they will say, 'She is his wife,' and they will kill me and let you live. Please say that you are my sister, so that things will go well for me because of you, and my life will be spared."

ויָרָא Vayera

Genesis 18:1-14

ראשון וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֵי מִמְרָא
וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם : וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים
עָלָיו וַיֵּרָא וַיָּרָץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל
וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם־נָא
מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵלֶינָא תַעֲבֹר מֵעַל
עֲבָדֶיךָ : יִקְחֶנָּא מֵעֵט מִיָּם וְרִחָצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ : וְאִקְחָה פֶתֶלֶח־ס
וְסַעֲדוּ לְבָבְכֶם אַחֵר תַּעֲבְרוּ בִּיעֲלֶיכֶן
עֲבַרְתֶּם עַל־עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵן תַּעֲשֶׂה
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :

שני וַיָּמָהָר אֲבָרְהָם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה
וַיֹּאמֶר מַה־רִּי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח טֹלֶת
לוֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת : וְאֶל־הַבָּקָר הָרַץ אֲבָרְהָם
וַיִּקַּח בָּרֶבֶקָר בֶּן־טוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנָּעַר
וַיָּמָהָר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : וַיִּקַּח חֶמְאָה וְחֶלֶב
וַיִּבְרֶה־בָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם
וְהוּא־עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ :
שלישי וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָּאֵהָל : וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב
אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־כֵן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ
וְשָׂרָה שָׁמַעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו :
וְאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים בִּימֵם
חֲדַל לַהֲיוֹת לְשָׂרָה אַרְח כְּנָשִׁים : וַתִּצְחַק
שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלֹתִי
הֵיטֵה־לִּי עֲדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן : וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־אֲבָרְהָם לָמָּה זֶה צִחַקָה שָׂרָה לֵאמֹר
הֲיֹא אֲמַנְכֶם אֵלֶּךְ וְאֲנִי זָקְנָתִי : הֲיִפְלֵא
מִיְהוָה דָּבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת
חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵן :

Rishon Adonai appeared to Abraham by the oak trees of Mamre. He was sitting at the entrance of his tent in the heat of the day. Looking up, he saw three figures standing near him. He ran from the tent entrance to greet them and, bowing to the ground, said, "My lords, if it please you, do not pass by your servant. Let me bring a little water to wash your feet, and rest under the tree. Let me fetch some bread to refresh yourselves, and then go on your way." They replied, "Do as you have said."

Abraham hurried into the tent to Sarah and said, "Quick, take three measures of flour, knead it, and make cakes!" Then he ran to the herd, chose a tender calf, and gave it to a servant to prepare. He brought cream, milk, and the calf that had been prepared, and set these before them. He waited on them under the tree as they ate.

They said to him, "Where is your wife Sarah?" He replied, "There, in the tent." Then one said, "I will return to you next year, and your wife Sarah shall have a son!" Sarah was listening at the tent entrance behind him. Now Abraham and Sarah were very old, and Sarah had stopped having her periods. Sarah laughed to herself, saying, "Now that I am worn out, shall I have this pleasure—with my husband so old?" Then Adonai said to Abraham, "Why did Sarah laugh, saying, 'Can I really bear a child, old as I am?' Is anything too wonderful for Adonai? I will return to you at this time next year, and Sarah shall have a son."

חיי שרה Hayei Sara

Genesis 23:1-16

ראשון ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני־חית לאמר: גרותי־שב אנכי עמכם תנו לי אחזת־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ויענו בני־חית את־אברהם לאמר לו: שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את־מתך איש מִמֶּנו את־קברו לא־יכלה מִמֶּךָ מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעס־הארץ לבני־חית: שני וידבר אתם לאמר אם־יש את־נפְשְׁכֶם לקבר את־מתִי מלפני שמעוני ופגעוֹלי בעפרון בְּרֶ־חַר: ויתן־לי את־מַעֲרַת המַכְפֶּלֶה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בקצה שדהו בכֶּסֶף מָלֵא ויתננה לי בתוכם לאחזת־קבר: ועפרון ישב בתוך בני־חית ויען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חית לְכֹל בָּאֵי שֶׁעֶרְעִירוֹ לאמר: לא־אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיָה לעיני בני־עמי נתתיָה לך קבר מתך: וישתחל אברהם לפני עס־הארץ: שלישי וידבר אל־עפרון באזני עס־הארץ לאמר אֵךְ אם־אתה לי שמעני נתתי כֶּסֶף השדה קח מִמֶּנִּי ואקברה את־מתִי שָׁמָּה: ויען עפרון את־אברהם לאמר לו: אדני שמעני אֵרָץ ארבע מאת שקל־כֶּסֶף ביני ובינך מה־הוא ואת־מתך קבר: וישמע אברהם אל־עפרון וישקל אברהם לעפרון את־הכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר באזני בני־חית ארבע מאות שקל כֶּסֶף עֶבֶר לשחר:

Rishon Sarah lived to be one hundred and twenty-seven years old. She died in Hebron in the land of Canaan, and Abraham mourned and wept for her. Then he rose from beside his dead and spoke to the Hittites: "I am a stranger among you. Sell me a burial site so that I may bury my dead." The Hittites replied, "You are a mighty prince among us. Bury your dead in the best of our burial places; none of us will refuse you."

Abraham bowed low to the Hittites and said, "If you are willing, please ask Ephron son of Zohar to sell me the cave of Machpelah at the edge of his land. Let him sell it to me at its full price, for a burial site." Ephron was sitting among the Hittites, and he answered Abraham before all who gathered at the town gate: "No, my lord—I give you the field and the cave in it. I give it to you before my people. Bury your dead." Abraham bowed low again and said, "Please hear me out. Let me pay the full price; accept it from me, that I may bury my dead there." Ephron replied, "My lord, a piece of land worth four hundred shekels of silver—what is that between you and me? Go and bury your dead."

Abraham accepted Ephron's offer and paid four hundred shekels of silver at the standard merchants' rate, in the hearing of the Hittites.

תולדות Toldot

Genesis 25:19-26:5

ראשון ואלה תולדות יצחק בראבְּרָהִם
אברהם הוליד את־יצחק: ויהי יצחק
בן־ארבעים שנה בקחתו את־רבקה
בת־תואל הארמי מפֶּדַן אֶרֶם אחות
לִבְן הארמי לוֹ לאשה: ויעתר יצחק
ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר
לוֹ יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצו
הבנים בקרבה ותאמר אם־כֹּן למה זה
אנכי ותלד לדרש את־יהוה:

שני ויאמר יהוה לה שני גוים בבטןך
ושני לאמים ממעך: ופרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא
הראשון אדמוני כֹּל כֶּאֱדָרֶת שֶׁעַר
ויקראו שמו עשו: ואחרי־כֵּן יצא אחיו
ונידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בר־ששים שנה בלדת אתם:

שלישי ויגדל הנערים ויהי עשו איש ידע
ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב
אהלים: ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד
בפיו ורבקה אהבת את־יעקב: ויגד
יעקב נזיד ונבא עשו מרהשדה והוא
עוף: ויאמר עשו אלי־יעקב הלעיטני נא
מרהאדם האדם הזה כי עוף אני אנכי
עלי־כן קרא־שמו אָדָם: ויאמר יעקב
מכרה כיום את־בכרתך לי: ויאמר עשו
הנה אנכי הולך למות ולמה־זה לי
בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום
ושבע לוֹ וימכר את־בכרתו ליעקב:
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים
וניאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו
את־הבכרה:

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון
אשר היה בימי אברהם ויילך יצחק

Rishon This is the story of Isaac, son of
Abraham. Isaac was forty years old when he
married Rebekah, daughter of Bethuel the
Aramean of Paddan-aram, and sister of Laban
the Aramean. Isaac prayed to Adonai on
behalf of his wife, because she could not have
children; and Adonai answered his prayer,
and Rebekah conceived. But the children
struggled inside her, and she said, "If this is
how it is, why do I go on?" She went to ask
Adonai, and Adonai told her:

"Two nations are in your womb,
Two separate peoples shall come from your
body; one people shall be mightier than the
other, and the older shall serve the younger."
When it was time to give birth, there were
twins in her womb. The first came out red
and covered all over with hair, so they named
him Esau. Then his brother came out holding
the heel of Esau, so they named him Jacob.
Isaac was sixty years old when they were
born.

When the boys grew up, Esau became a
skilled hunter who loved the outdoors, but
Jacob was a quiet man who stayed close to
home. Isaac favored Esau because he loved
wild game; but Rebekah favored Jacob. Once
when Jacob was cooking a stew, Esau came in
from the fields, exhausted and starving. Esau
said to Jacob, "Give me some of that red
stuff—I'm famished!" That is why he was also
called Edom. Jacob said, "First sell me your
birthright." Esau said, "I'm about to die of
hunger—what good is a birthright to me?"
Jacob said, "Swear to me first." So Esau swore,
and sold his birthright to Jacob. Jacob gave
him bread and lentil stew; he ate and drank,
got up, and left. That is how little Esau valued
his birthright.

There was a famine in the land, and Isaac

אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גֵּרָרָה: וַיֹּרָא
 אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּרֶד מִצְרָיִמָּה
 שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: גֹּיִר בְּאֶרֶץ
 הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאִבְרַכְךָ כִּי־לֹךְ
 וּלְזֹרְעֶךָ אֶתֶּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצַת הָאֵל
 וְהִקְמֹתִי אֶת־הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזֹרְעֶךָ אֶת
 כָּל־הָאֲרָצַת הָאֵל וְהִתְבְּרָכוּ בְּזֹרְעֶךָ כָּל־
 גֹּיֵי הָאֶרֶץ: עָקֵב אֲשֶׁר־שָׁמַע אֲבָרָהָם
 בְּקוֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתִי חֻקֹּתַי
 וְתוֹרֹתַי:

went to Abimelech, king of the Philistines, in Gerar. Adonai appeared to him and said, "Do not go down to Egypt; stay in the land that I will show you. Live in this land, and I will be with you and bless you; I will give all these lands to you and your descendants, fulfilling the oath I swore to your father Abraham. I will make your descendants as numerous as the stars of heaven, and give them all these lands, so that all the nations of the earth shall bless themselves by your descendants— for Abraham obeyed Me and kept all My commandments, My laws, and My teachings."

Vayetse וַיֵּצֵא

Genesis 28:10-22

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּעַר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה:
 וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ
 וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מִרְאשְׁתּוֹ
 וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וַהֲנֶה
 סֹלֶם מַצָּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיִמָּה
 וַהֲנֶה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ:
 שֵׁנִי וַהֲנֶה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֶתֶּן שָׂכָב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְנַנָּה
 וּלְזֹרְעֶךָ: וְהִנֵּה זֹרְעֶךָ כְּעֹפֶר הָאֶרֶץ וּפְרֻצַּת
 יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ בָּךְ
 כָּל־מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה וּבְזֹרְעֶךָ: וַהֲנֶה אֲנֹכִי
 עִמָּךְ וַיִּשְׁמְרֵתִיךָ בְּכָל־אֲשֶׁר־תֵּלֶךְ וְהַשְׁבַּתִּיךָ
 אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד
 אֲשֶׁר אֶסְעֶשְׂיִתִּי אֶת־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ:
 וַיִּיקָץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבֹן יֵשׁ יְהוָה
 בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּירָא
 וַיֹּאמֶר מִה־נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי
 אֶסְבִּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:
 שְׁלִישִׁי וַיִּשְׁכֹּם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח

Rishon Jacob left Beer-sheba and set out for Haran. He came to a certain place and stopped there for the night, for the sun had set. He took one of the stones there, put it under his head, and lay down to sleep. He had a dream: a stairway was set on the ground with its top reaching to the sky, and angels of God were going up and down on it. Adonai was standing beside him and said, "I am Adonai, the God of your father Abraham and the God of Isaac. The ground on which you are lying I will give to you and your descendants. Your descendants shall be as numerous as the dust of the earth; you shall spread out to the west and to the east, to the north and to the south. All the families of the earth shall bless themselves by you and your descendants. I am with you: I will protect you wherever you go and will bring you back to this land. I will not leave you until I have done what I have promised you." Jacob woke from his sleep and said, "Surely Adonai is present in this place, and I did not know it!" Shaken, he said, "How awesome is this place! This is none other than the house

אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מִרְאֲשֵׁיתוֹ וַיָּשֶׂם
 אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃
 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל
 וְאוּלָם לִזְוֹ שֵׁם־הָעִיר לְרֹאשְׁנָה׃ וַיִּדָּר
 יַעֲקֹב נָדָר לֵאמֹר אִם־יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי
 וְשָׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ
 וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֵאכֹל וּבְגָד לִלְבָּשׁ׃ וְשִׁבְתִּי
 בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי
 לֵאלֹהִים׃ וְהָאֶבֶן הַזֶּאת אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי
 מִצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל־אֲשֶׁר
 תִּתֶּן־לִי עֹשֶׂר אֶעֱשֶׂרְנִי לָךְ׃

of God, and this is the gateway to heaven."
 Early in the morning, Jacob took the stone he
 had put under his head, set it up as a pillar,
 and poured oil on top of it. He named that
 place Bethel; it had previously been called
 Luz. Then Jacob made a vow: "If God remains
 with me, protecting me on this journey, giving
 me food to eat and clothing to wear, and
 brings me back safely to my father's
 house—then Adonai shall be my God. And this
 stone that I have set up as a pillar shall be
 God's house; and of all that You give me, I will
 set aside a tenth for You."

וַיִּשְׁלַח Vayishlah

Genesis 32:4-13

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי
 אֶלְעִשָׁו אָחִיו אֲרָצָה שְׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם׃
 וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנִי
 לְעֹשֶׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לְבֹו גִרְתִּי
 וְאַחַר עַד־עַתָּה׃ וַיְחִי־לִי שׂוֹר וַחֲמֹר צֹאן
 וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֲשָׁלַחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנִי
 לְמִצְאָתוֹ בְּעֵינֶיךָ׃
 שְׁנֵי וַיָּשָׁבּוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר
 בָּאוּנוּ אֶל־אֶחָיֶךָ אֶלְעִשָׁו וְגַם הֵלָךְ
 לִקְרָאתָךְ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא
 יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצָּר לוֹ וַיִּחַץ אֶת־הָעַם
 אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר
 וְהַגְּמָלִים לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא
 עֹשֶׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהַכָּהוּ וְהָיָה
 הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפָלִיטָה׃
 שְׁלִישִׁי וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם
 וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֵלֵךְ אֵלַי שׁוֹב
 לְאַרְצֶךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וַאֲיַטִּיבָהּ עִמָּךְ׃
 קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הַאֲמֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי בְּמִקְלִי עָבַרְתִּי
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנִי

Rishon Jacob sent messengers ahead to his
 brother Esau in the land of Seir, the country
 of Edom, and told them: "Say this to my lord
 Esau: 'Your servant Jacob says: I have been
 staying with Laban until now. I have acquired
 cattle, donkeys, sheep, and male and female
 slaves, and I send this message to my lord in
 the hope of gaining your favor.'"
 The messengers returned to Jacob and said,
 "We went to your brother Esau, and he is
 coming to meet you with four hundred men."
 Jacob was greatly frightened. In his fear, he
 divided the people with him—the flocks,
 herds, and camels—into two camps, thinking,
 "If Esau attacks one camp, the other may still
 escape."
 Then Jacob prayed: "O God of my father
 Abraham and God of my father Isaac, Adonai,
 who said to me, 'Return to your homeland
 and I will be good to you'—I am not worthy of
 all the kindness and faithfulness You have
 shown Your servant. When I crossed this
 Jordan I had only my staff, and now I have
 become two camps. Save me, I pray, from my
 brother Esau; I fear he will come and attack
 us all, mothers and children alike. Yet You

מחנות: הציילי נא מיד אחי מיד עשו
 פירא אנזל אתו פריבוא והפני אם
 עלבנים: ואתה אמרת היטב איטיב
 עמד ושמתי את רצף כחול הים אשר
 לא יספר מרב:

have said, 'I will be good to you and make
 your descendants as numerous as the sands
 of the sea, too many to count.'"

וישב Vayeshev Genesis 37:1-11

ראשון וישב יעקב בארץ מגורי אביו
 בארץ כנען: אלה תלדות יעקב ויסף
 בן שבע עשרה שנה הלה רעה את אחיו
 בצאן והוא נער את בני בלה ואת בני
 זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם
 רעה אל אביהם: וישאל אהב
 את יוסף מכל בניו בירוקנים הוא לו
 ועשה לו כתנת פסים:

Rishon Jacob was settled in the land of Canaan,
 where his father had lived. This is the story of
 Jacob's family:

Joseph was seventeen years old when he
 tended flocks with his brothers, helping the
 sons of his father's wives Bilhah and Zilpah.
 He would bring bad reports about them to
 their father. Israel loved Joseph more than
 any of his other sons—he was the child of his
 old age—and he made him an ornamented
 tunic.

שני ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם
 מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
 לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו
 ויוספו עוד שנה אתו: ויאמר אליהם
 שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי:
 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
 השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
 והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
 לאלמתי:

When his brothers saw that their father loved
 him more than any of them, they hated him
 so much that they could not say a kind word
 to him. Once Joseph had a dream and told it
 to his brothers, and they hated him even
 more. He said to them, "Listen to this dream I
 had: We were binding sheaves in the field,
 when suddenly my sheaf stood up straight,
 and your sheaves gathered around and
 bowed down to my sheaf."

שלישי ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
 עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד
 שנה אתו על חלמתי ועל דבריו: ויחלם
 עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו
 ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
 השמש והירח ואחד עשר כוכבים
 משתחוים לי: ויספר אל אביו
 ואל אחיו ויגערבו אביו ויאמר לו מה
 החלום הזה אשר חלמתי הבוא נבוא
 אני ואמך ואחיד להשתחות לך ארצה:

His brothers said, "Do you mean to reign over
 us? Do you mean to rule over us?" And they
 hated him even more for his talk about his
 dreams. He then had another dream and told
 it to his brothers: "I have had another dream:
 the sun, the moon, and eleven stars were
 bowing down to me." When he told it to his
 father as well, his father scolded him. "What
 kind of dream is this?" he said. "Are your
 mother and brothers and I to come and bow
 down to the ground before you?" His brothers
 were furious with him, but his father kept the

וּיִקְנְאוּבוֹ אָחִיו וְאָבִיו שְׁמֵר אֶת־הַדָּבָר : matter in mind.

מקץ

Genesis 41:1-14

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חָלַם וְהִנֵּה
עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֶת שֶׁבַע
פָּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאוֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה
בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת
אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רָעוֹת מְרֹאָה וְדַקּוֹת
בָּשָׂר וַתַּעֲמִדְנָה אֶצֶל הַפָּרוֹת עַל־שִׁפְת
הַיָּאֵר: וַתֹּאכְלֶנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמְרֹאָה
וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֶת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפוֹת
הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיאוֹת וַיִּקְץ פְּרָעָה:
שְׁנֵי וַיִּשְׁן וַיִּחְלֹם שְׁנֵית וְהִנֵּה א שֶׁבַע
שִׁבְלִים עֹלֹת בִּקְנָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת:
וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים דַּקּוֹת וּשְׂדוּפֹת קִדְּיִם
צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים
הַדַּקּוֹת אֶת שֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאוֹת
וְהַמְלֵאוֹת וַיִּקְץ פְּרָעָה וְהִנֵּה חִלּוֹם:
שְׁלִישִׁי וַיְהִי בִבְקֹר וַתִּפְּעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח
וַיִּקְרָא אֶת־כְּלִיחֲרִטְמִי מִצְרַיִם
וְאֶת־כְּלִיחֲכֶמֶיָהּ וַיְסַפֵּר פְּרָעָה לָהֶם
אֶת־חֲלָמוֹ וְאִירֹפוֹתָיו אוֹתָם לִפְרָעָה:
וַיַּדְבֵּר שָׂר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר
אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פְּרָעָה קָצָף
עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אוֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שָׂר
הַטִּבָּחִים אֹתִי וְאֶת שָׂר הָאֲפִים: וַנַּחֲלֶמָה
חִלּוֹם בְּלֵילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפָתְרוֹן
חֲלָמוֹ חֲלָמְנוּ: וְשֵׁם אֲתָנוּ נָעַר עַבְדִּי עֶבֶד
לְשָׂר הַטִּבָּחִים וְנִסְפָּרָלוֹ וַיִּפְתָּרְלָנוּ
אֶת־חֲלָמוֹתֵינוּ אִישׁ כְּחֲלָמוֹ פִּתָּר: וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר פִּתָּרְלָנוּ כֵּן הָיָה אוֹתִי הַשָּׂר עַל־כִּפְנֵי
וְאֲתָנוּ תָּלָה: וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא
אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחֲלֶף
שְׂמֻלָּתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרָעָה:

Rishon After two years' time, Pharaoh dreamed that he was standing by the Nile, when out of the Nile there came up seven cows, handsome and sturdy, and they grazed in the reed grass. But presently, seven other cows came up from the Nile close behind them, ugly and gaunt, and stood beside the cows on the bank of the Nile; and the ugly gaunt cows ate up the seven handsome sturdy cows. And Pharaoh awoke. He fell asleep and dreamed a second time: Seven ears of grain, solid and healthy, grew on a single stalk. But close behind them sprouted seven ears, thin and scorched by the east wind. And the thin ears swallowed up the seven solid and full ears. Then Pharaoh awoke: it was a dream! Next morning, his spirit was agitated, and he sent for all the priestly magicians of Egypt, and all its sages; and Pharaoh told them his dreams, but none could interpret them for Pharaoh. The chief cupbearer then spoke up and said to Pharaoh, "I must make mention today of my offenses. Once Pharaoh was angry with his servants, and placed me in custody in the house of the prefect, together with the chief baker. We had dreams the same night, he and I, each of us a dream with a meaning of its own. A Hebrew youth was there with us, a servant of the prefect; and when we told him our dreams, he interpreted them for us, telling each of the meaning of his dream. And as he interpreted for us, so it came to pass: I was restored to my post, and the other was impaled." Thereupon Pharaoh sent for Joseph, and he was rushed from the dungeon. He had his hair cut and changed his clothes, and he appeared before Pharaoh.

ויגש Vayigash

Genesis 44:18-30

ראשון ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני
ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואליחזר
אפך בעבדך כי כמוד כפרעה: אדני
שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב
אויחזר: ולאמר אל אדני יש לנו אב זקן
ונילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא
לבדו לאמו ואביו אהבו:

שני ותאמר אל עבדך הורדהו אלי
ואשימה עיני עליו: ולאמר אל אדני
לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב
את אביו ומת: ותאמר אל עבדך
אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
תספון לראות פני: ויהי כי עלינו
אל עבדך אבי ונגדלו את דברי אדני:

שלישי ויאמר אבינו שבו שברו לנו
מעט אכל: ולאמר לא נוכל לרדת
אם ייש אחינו הקטן אתנו וירדנו כילא
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
איננו אתנו: ויאמר עבדך אבי אילינו
אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי:
ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
ולא ראיתי עד הנה: ולקחתם

גם את זה מעם פני וקרהו אסון
והורדתם את שיבתי ברעה שאלה:
ועתה כבא אל עבדך אבי וחנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו:

Rishon Judah went up to him and said, "Please, my lord, let your servant speak a word to my lord, and do not be angry with your servant, for you are like Pharaoh himself. My lord asked his servants, 'Do you have a father or another brother?' We told my lord, 'We have an elderly father, and a younger brother born to him in his old age. His full brother is dead, and he alone is left of his mother, and his father loves him dearly.'

"Then you said, 'Bring him down to me, that I may see him.' We said to my lord, 'The boy cannot leave his father; if he were to leave him, his father would die.' But you said, 'Unless your youngest brother comes down with you, do not come before me again.' When we returned to your servant my father, we told him what my lord had said.

"Later our father said, 'Go back and buy us some food.' We answered, 'We cannot go unless our youngest brother is with us—we may not go before the man unless our youngest brother is with us.' Your servant my father said to us, 'As you know, my wife bore me two sons. One is gone from me, and I said: he must have been torn by a wild animal! I have not seen him since. If you take this one from me too, and something happens to him, you will bring my gray head down to the grave in sorrow.'

"Now, if I come back to your servant my father and the boy is not with us—since his father's life is bound up with his—

ויחי Vay'hi

Genesis 47:28-48:9

ראשון ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חליו שבע
שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו
ימי ישראל למוות ויקרא ל לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אלנא תקברני במצרים:
ושכבתי עם אבתי ונשאיתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו
וישתחו ישראל על ראש המטה:
שני ויהי אחר הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביד חלה ויטח את שני
בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ונגד
ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר
יעקב אליוסף אל שדי נראה אלי בלוי
בארץ כנען ויברך אתי:
שלישי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריו אחזת עולם:
ועתה שניבניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד באי אליך מצרימה ליהם
אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהוידי:
ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו
על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני
בבאי מפון מותה עלי רחל בארץ פנעל
בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית
לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר
מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם
אשר נתת לי אלהים בזה ויאמר
קחם נא אלי ואברכם:

Rishon Jacob lived seventeen years in the land
of Egypt, and his life came to one hundred
and forty-seven years. When the time came
for Israel to die, he summoned his son Joseph
and said, "Do me this kindness: place your
hand under my thigh as a pledge of your
loyalty. Please do not bury me in Egypt. When
I rest with my ancestors, carry me up from
Egypt and bury me in their burial place."
Joseph replied, "I will do as you say." Jacob
said, "Swear to me." And he swore to him.
Then Israel bowed his head on the bed.
Some time later, Joseph was told, "Your father
is ill." So he took his two sons, Manasseh and
Ephraim, with him. When Jacob was told,
"Your son Joseph has come to see you," Israel
gathered his strength and sat up in bed. Jacob
said to Joseph, "El Shaddai appeared to me at
Luz in the land of Canaan and blessed me,
saying, 'I will make you fruitful and
numerous, and make of you a community of
peoples; and I will give this land to your
descendants as an eternal possession.'
"Now, your two sons who were born to you in
Egypt before I came to you here shall be
counted as mine; Ephraim and Manasseh
shall be mine, just as Reuben and Simeon are.
But any children born to you after them shall
be yours; they shall be counted under their
brothers' names in their inheritance. When I
was returning from Paddan, Rachel died, to
my great sorrow, while I was traveling in the
land of Canaan, not far from Ephrath; and I
buried her there on the road to
Ephrath"—now Bethlehem.
When Israel noticed Joseph's sons, he asked,
"Who are these?" Joseph answered, "They are
my sons, whom God has given me here."
"Bring them to me," said Israel, "that I may
bless them."

שְׁמוֹת Sh'mot

Exodus 1:1-17

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרָיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:
רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה: יִשָּׁשְׁכָר זְבֻלֻן
וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וָאֲשֵׁר: וַיְהִי
כִּלְנֶפֶשׁ יָצְאִי יֶרֶךְ יַעֲקֹב שְׁבַעִים נֶפֶשׁ
וְיוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרָיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף
וְכָל־אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאָד מְאֹד
וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:
שְׁנֵי וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדָע אֶת־יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה
עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הֲבֵה
נִתְחַכְמָה לוֹ פַּר־יָרֵבָה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה
מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שָׁנָאִינוּ
וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִרְהָאָרֶץ: וַיִּשְׁימוּ עָלָיו
שְׁנֵי מַסִּים לָמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיָּבִן
עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרֹעַ אֶת־פִּתּוֹם
וְאֶת־רַעַמְסֵס: וְכֹאֲשֶׁר יַעֲנֶה אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה
וְכֵן יִפְרָץ וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
שְׁלִישִׁי וַיַּעֲבְדוּ מִצְרָיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּפָרָךְ: וַיִּמְרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה
בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשֵּׂדֶה אֶת
כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרָךְ:
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמִי־לֹדֹת הָעִבְרִיָּה
אֲשֶׁר שָׁם הָאֵחָת שִׁפְרָה וְשָׁם הַשֵּׁנִית
פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בִּנְיָדָךְ אֶת־הָעִבְרִיָּה
וּרְאִיתָ עַל־הָאֲבָנִים אִם־בֵּן הוּא וְהָמַתָּ
אוֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְחָיָה: וַתִּירָאן
הַמִּי־לֹדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתַּחְיֶין
אֶת־הַיָּלָדִים:

Rishon These are the names of the sons of Israel who came to Egypt with Jacob, each with his household: Reuben, Simeon, Levi, and Judah; Issachar, Zebulun, and Benjamin; Dan and Naphtali, Gad and Asher. The total number of Jacob's descendants who came to Egypt was seventy; Joseph was already there. Joseph died, and all his brothers, and all that generation. But the Israelites were fertile and prolific; they multiplied and grew very great in number, so that the land was filled with them.

A new king arose over Egypt who did not know Joseph. He said to his people, "Look, the Israelite people are far too numerous for us. Let us deal cleverly with them, so that they do not increase further; otherwise, if war breaks out, they may join our enemies and fight against us." So they set taskmasters over them and oppressed them with forced labor; and the Israelites built the garrison cities of Pithom and Raamses for Pharaoh. But the more they were oppressed, the more they increased and spread, so that the Egyptians came to dread them.

The Egyptians forced the Israelites to work without mercy, making their lives bitter with hard labor—making mortar and bricks, and doing all kinds of work in the field. The king of Egypt spoke to the Hebrew midwives, one named Shiphrah and the other Puah. He said, "When you help the Hebrew women give birth, look at the baby: if it is a boy, kill him; if it is a girl, let her live." But the midwives feared God and did not do as the king of Egypt had ordered; they let the boys live.

וְאֶרָא Va'era

Exodus 6:2-13

וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי יְהוָה: וְאָרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק
וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁדֵי וְשָׁמִי יְהוָה לֹא
נִוְדַעְתִּי לָהֶם: וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי
אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ
מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ: וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי
אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם
מַעֲבִידִים אֹתָם וְאָזְכָּר אֶת־בְּרִיתִי:
שְׁנִי לֵכֹּךְ אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם
וְהַצֵּלְתִּי אֹתְכֶם מֵעַבְדָּתָם וְנָגַלְתִּי אֹתְכֶם
בְּזֶרְעוֹ נְטוּלָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים: וְלִקְחֹתִי
אֹתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא
אֹתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי
אֹתְכֶם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאָתִי אֶת־יָדִי
לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב
וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה:
וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה כֹּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ
אֶל־מֹשֶׁה מִקְצָר רוּחַ וּמֵעַבְדָּה קָשָׁה:
שְׁלִישִׁי וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: בֹּא
דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֹא־שָׁמְעוּ אֵלָי וְאֵיךְ יִשְׁמְעֵנִי פֶּרֶעַה וְאֲנִי
עַרְל שִׁפְתַּיִם: וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּצִאם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

Rishon Adonai spoke to Moses and said, "I am Adonai. I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob as El Shaddai, but I did not make Myself known to them by My name Adonai. I established My covenant with them to give them the land of Canaan, the land where they lived as strangers. I have now heard the groaning of the Israelites, whom the Egyptians are holding in slavery, and I have remembered My covenant.

"Say therefore to the Israelites: I am Adonai. I will free you from the burden of the Egyptians and rescue you from their slavery. I will redeem you with an outstretched arm and through great acts of judgment. I will take you to be My people, and I will be your God. And you shall know that I, Adonai, am your God who freed you from the burden of the Egyptians. I will bring you into the land that I swore to give to Abraham, Isaac, and Jacob, and I will give it to you as your own. I am Adonai." But when Moses told this to the Israelites, they would not listen, for their spirits were crushed by their cruel slavery. Adonai spoke to Moses, saying, "Go and tell Pharaoh king of Egypt to let the Israelites leave his land." But Moses said to Adonai, "The Israelites would not listen to me—why would Pharaoh listen to me? I cannot even speak well!" So Adonai spoke to both Moses and Aaron about the Israelites and Pharaoh king of Egypt, and instructed them to bring the Israelites out of Egypt.

רִישׁוֹן אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבָבוֹ וְאֶת־לִבְ עַבְדֵּי
לַמַּעַן שְׁתִּי אֶתְנִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: וְלַמַּעַן
תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֶךָ וּבָרַבְנֶךָ אֵת אֲשֶׁר
הִתְעַלְלָתִּי בְּמִצְרָיִם וְאֶת־אֶתְנִי
אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם וַיִּדְעָתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה:
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
עַד־מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שַׁלַּח עַמִּי
וַיַּעֲבֹדֵנִי:

שְׁנֵי כִי אִם־מָאֵן אֵתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנִּזְוִי
מִבְּיַת מִחֹר אַרְבָּה בְּגִבְלָךְ: וְכִסָּה אֶת־עֵינָיו
הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל
אֶת־יֶתֶר הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ שְׁכֵם מִן־הַבָּרָד
וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה:
וּמֵלֹאֵו בְּתִיד וּבְתִי כָל־עַבְדֶּיךָ וּבְתִי
כָל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת
אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל־הָאֲדָמָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּכֶן וַיֵּצֵא מִעַם פַּרְעֹה:

שְׁלִישִׁי וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתִי
יְהִיָּה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים
וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַיּוֹם תִּדְעַ כִּי
אֲבָדָה מִצְרַיִם: וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה
וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לָכוּ
עַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי
הַהִלָּכִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ
נִלְךָ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ
נִלְךָ כִּי חֲגִיתָהּ לָנוּ: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יְהִי
כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְאֶת־טַפְכֶּם רָאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם: לֹא
לָכוּנָא הַגְּבָרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי
אֵתָּה אַתְּם מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֹתָם מֵאֶת
פְּנֵי פַרְעֹה:

Rishon Adonai said to Moses, "Go to Pharaoh. I have hardened his heart and the hearts of his courtiers so that I may display My signs among them, and so that you may tell your children and grandchildren how I made a mockery of the Egyptians—so that you may know that I am Adonai." So Moses and Aaron went to Pharaoh and said, "Thus says Adonai, God of the Hebrews: 'How long will you refuse to humble yourself before Me? Let My people go so that they may worship Me.

"If you refuse, tomorrow I will bring locusts on your land. They will cover the surface of the land so that no one can see the ground. They will devour whatever survived the hail, and eat every tree growing in the field. They will fill your palace and the houses of your courtiers and all the Egyptians—something neither you nor your ancestors have ever seen." With that, Moses turned and left Pharaoh's presence.

Pharaoh's courtiers said to him, "How long will this man be a threat to us? Let the Israelites go to worship Adonai their God! Do you not see that Egypt is ruined?" So Moses and Aaron were brought back to Pharaoh, and he said, "Go, worship Adonai your God! But who exactly will be going?" Moses replied, "We will all go—young and old, sons and daughters, flocks and herds—for we must celebrate Adonai's festival." Pharaoh said, "Adonai be with you—I will never let your families go with you! I can see you are up to no good. No! Only the men may go and worship Adonai." And they were driven out of Pharaoh's presence.

בְּשַׁלַּח B'shalah

Exodus 13:17-14:8

רַשׁוֹן וַיְהִי בְשַׁלַּח פָּרַעְהָ אֶת־הָעָם וְלֹא־נָתַם
אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּרִי־נַחֲמָם הָעָם בְּרֹאֲתָם
מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיִמָּה: וַיֹּסֶב אֱלֹהִים
אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר נִסְסוּי וַחֲמֻשִּׁים
עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע
הַשֹּׁבֵעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד וּפְקֹד
אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי
מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֹּכֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם
בְּקָצָה הַמִּדְבָּר: וַיהוָה הִלְךְ לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְלֵילָה
בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם לֵלֶכֶת יוֹמָם
וּלְלֵילָה: לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד
הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

שֵׁנִי וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשָׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי
הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בָעַל צֶפֶן
נֶכְחוֹ תַחְנוּ עַל־תְּהִים: וְאָמַר פָּרַעְהָ לַבְנֵי
יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ סָגֵר עֲלֵיהֶם
הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב־פָּרַעְהָ וְרִדְּוּ
אֲחֵרֵיהֶם וְאֶפְבֹּדָה בְּפָרַעְהָ וּבְכָל־חִילוֹ
וַיִּדְעוּ מִצְרָיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:
שְׁלִישִׁי וַיִּגְדַּל לְמַלְךְ מִצְרָיִם כִּי בָרַח הָעָם
וַיְהִי־לֵךְ לֵבָב פָּרַעְהָ וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם
וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שַׁלַּחְנוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵּנוּ: וַיֹּאסֵר אֶת־רֶכֶבוֹ
וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רָכָב
בָּחוּר וְכָל רָכָב מִצְרָיִם וְשָׁלָשׁ עֶלְפָּלוֹ:
וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פָּרַעְהָ מֶלֶךְ מִצְרָיִם
וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יִצְאִים בְּיָד רָמָה:

Rishon When Pharaoh let the people go, God did not lead them by the road through the land of the Philistines, although it was nearer. God said, "The people may lose heart when they see war and turn back to Egypt." So God led them by way of the wilderness toward the Sea of Reeds.

The Israelites left Egypt armed for battle. Moses took with him the bones of Joseph, who had made the Israelites swear an oath: "God will surely take notice of you, and you shall carry my bones up from here with you." They set out from Succoth and camped at Etham, at the edge of the wilderness. Adonai went before them in a pillar of cloud by day to guide them, and in a pillar of fire by night to give them light, so they could travel day and night. The pillar of cloud by day and the pillar of fire by night never left the people. Adonai said to Moses: "Tell the Israelites to turn back and camp before Pi-hahiroth, between Migdol and the sea, facing Baal-zephon. Pharaoh will think the Israelites are wandering lost, trapped by the wilderness. Then I will harden Pharaoh's heart and he will pursue them, and I will gain glory over Pharaoh and his army, and the Egyptians will know that I am Adonai." And they did so.

When Pharaoh was told that the people had fled, he and his courtiers had a change of heart and said, "What have we done, letting Israel go from serving us?" Pharaoh readied his chariot and took his army with him—six hundred picked chariots and all the other chariots of Egypt, with officers in all of them. Adonai hardened Pharaoh's heart and he gave chase as the Israelites marched out boldly.

יתרו Yitro

Exodus 18:1-12

ראשון וישמעאל יתרו כהן מדין חתן משה
את כל אשר עשה אלהים למשה
ולישׁראל עמו ביהוציא יהוה
את ישראל ממצרים: וישלח יתרו חתן
משה את צפורה אשת משה אחר
שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד
גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה:
ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
ויצילני מחרב פרעה:
שני ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו
אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים: ויאמר אל משה אגני חתנך
יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה:
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום
ויבאו האלה: ויספר משה לחתנו את
כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על
אודת ישראל את כל התלאה אשר
מצאתם בדרך ויצלם יהוה:
שלישי ויחך יתרו על כל הטוב
אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו
מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה
אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד
פרעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה
מכל האלהים כי בדבר אשר זדו
עליהם: וישלח יתרו חתן משה עלה
וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני
ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני
האלהים:

Rishon Jethro, priest of Midian and Moses' father-in-law, heard all that God had done for Moses and for Israel—how Adonai had brought Israel out of Egypt. So Jethro took Moses' wife Zipporah, who had been sent home, and her two sons. One was named Gershom, meaning "I have been a stranger in a foreign land," and the other Eliezer, meaning "The God of my father was my help, saving me from Pharaoh's sword."

Jethro brought Moses' wife and sons to him in the wilderness, where Moses was camped at the mountain of God. He sent word ahead: "I, your father-in-law Jethro, am coming to you with your wife and her two sons." Moses went out to meet him, bowed low and kissed him, and they asked after each other's welfare and went into the tent. Moses told his father-in-law everything Adonai had done to Pharaoh and the Egyptians for Israel's sake, all the hardships they had faced along the way, and how Adonai had saved them.

Jethro rejoiced over all the goodness Adonai had shown Israel in saving them from the Egyptians. "Blessed be Adonai," Jethro said, "who saved you from the Egyptians and from Pharaoh, and who freed the people from Egyptian rule. Now I know that Adonai is greater than all gods." And Jethro brought a burnt offering and sacrifices to God, and Aaron came with all the elders of Israel to share the meal before God with Moses' father-in-law.

משפטים Mishpatim

Exodus 21:1-19

ראשון ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם:

אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתרו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אלההאלהים והגישו אלההאלהים אלההמזונה ורצע אדניו את אדניו במרצע ועבדו לעלם:

שני וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר [לו] יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו כה: ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שאתה כסותה וענתה לא יגרע:

ואם שלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:

שלישי מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר יגוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגלב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריב אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא מות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא:

Rishon These are the rules you shall set before them: When you acquire a male Hebrew slave, he shall serve six years; in the seventh year he shall go free without payment. If he came alone, he shall leave alone; if he had a wife, his wife shall leave with him. If his master gave him a wife and she has borne him children, the wife and children shall belong to the master, and he shall leave alone. But if the slave declares, "I love my master and my wife and children—I do not wish to go free," his master shall bring him before God, and pierce his ear with an awl at the doorpost; he shall then remain his master's slave for life.

When someone sells his daughter as a slave, she shall not go free as male slaves do. If she displeases her master, who had designated her for himself, he must let her be bought back and may not sell her to outsiders, since he broke faith with her. If he designated her for his son, he shall treat her as a free young woman. If he takes another wife, he must not withhold from this one her food, clothing, or rights as a wife. If he fails her in these three ways, she shall go free without payment.

One who fatally strikes another shall be put to death. If it was not intentional, I will provide a place where that person can flee to safety. But if someone schemes to kill another through treachery, you shall take that person from My very altar to be put to death. One who strikes their father or mother shall be put to death. One who kidnaps another—whether having sold or still holding them—shall be put to death. One who curses their father or mother shall be put to death. When two people quarrel and one strikes the other, and the victim does not die but has to stay in bed—if the victim then gets up and can walk outside, the one who struck the blow shall go unpunished, but must pay for the lost time and cost of recovery.

תְּרוּמָה T'ruma

Exodus 25:1-16

ראשון וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבֹו תִקְחוּ
אֶת־תְּרוּמָתִי: וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
תִּקְחוּ מֵאֲתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנֹחֶשֶׁת:
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת
תַּחֲשִׁים וְעֵצֵי שִׁטִּים:
שְׁנֵי שָׁמֹן לְמָאָר בְּשָׂמִים לְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסָּמִים: אֲבִנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי
מִלֻּאִים לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכָם: כָּכָל אֲשֶׁר אֲנִי מְרַאֶה
אוֹתְךָ אֵת תְּבִנַּת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנַּת
כָּל־כֵּלָיו וְכֹן תַּעֲשׂוּ:
שְׁלִשִׁי וְעָשׂוּ אֶרְוֶן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים
וְחָצִי אֶרְכּוֹ וְאֲמָה וְחָצִי רָחְבּוֹ וְאֲמָה
וְחָצִי קִמְתּוֹ: וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר
מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפֹּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב
סָבִיב: וְיִצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתַי זָהָב
וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹּתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי
עַל־צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַי עַל־צִלְעוֹ
הַשְּׁנִיית: וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אוֹתָם זָהָב: וְהִבֵּאתָ אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעֲתַי
עַל צִלְעֹת הָאֶרְוֶן לְשֵׂאת אֶת־הָאֶרְוֶן בָּהֶם:
בְּטַבַּעֲתַי הָאֶרְוֶן יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ
מִמֶּנּוּ: וְנִתְּתָ אֶל־הָאֶרְוֶן אֵת הַעֲדוֹת אֲשֶׁר
אֶתֶּן אֵלֶיךָ:

Rishon Adonai spoke to Moses, saying: Tell the Israelites to bring Me gifts; accept gifts for Me from every person who wishes to give. These are the gifts you shall accept: gold, silver, and copper; blue, purple, and crimson yarns, fine linen, goats' hair; tanned ram skins, dolphin skins, and acacia wood; oil for lighting, spices for the anointing oil and for the incense; lapis lazuli and other stones for setting, for the ephod and the breastpiece. Let them make Me a sanctuary so that I may dwell among them. Make it exactly according to the pattern I show you—the Tabernacle and all its furnishings.

Make an ark of acacia wood, two and a half cubits long, a cubit and a half wide, and a cubit and a half high. Overlay it with pure gold inside and out, with a gold molding around it. Cast four gold rings and attach them to its four feet, two rings on each side. Make poles of acacia wood, overlay them with gold, and insert them into the rings on the sides of the ark for carrying it. The poles shall remain in the rings and not be removed. Place in the ark the tablets of the Pact that I will give you.

תצוה T'tsaveh

Exodus 27:20-28:12

ראשון ואתה תצוה | את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד : באהל מועד מחוץ לפרכת אשר עלהעדות יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדורתם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אותו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא

Rishon Tell the Israelites to bring you pure oil of beaten olives for the lamps, to keep them burning regularly. Aaron and his sons shall tend them in the Tent of Meeting, outside the curtain over the Ark of the Pact, from evening to morning before Adonai. This shall be a permanent duty for the Israelites throughout the ages.

אלעזר ואיתמר בני אהרן ועשית בגדיקדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי ויח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנולי : ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדיקדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנולי : והם יקחו אתיהזב ואתהתכלת ואתהארגמן ואתתולעת השני ואתהשש :

Bring forward your brother Aaron and his sons from among the Israelites to serve Me as priests: Aaron, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar. Make sacred vestments for Aaron, for dignity and adornment. Instruct all skilled craftsmen, whom I have gifted with skill, to make Aaron's vestments for his consecration as priest. These are the vestments they shall make: a breastpiece, an ephod, a robe, a fringed tunic, a headdress, and a sash—sacred vestments for Aaron and his sons to wear in priestly service. They shall use gold, blue, purple, and crimson yarns, and fine linen.

שני ועשו אתהאפדן זָהָב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב : שתי כתפת חברת יהיהלו אלשני קצותיו וחבר : וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זָהָב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר : ולקחת אתשתי אבנישהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל :

Sheni Make the ephod of gold, blue, purple, and crimson yarns, and fine twisted linen, worked into designs. It shall have two shoulder-pieces joined at its two ends, and a decorated band of the same materials, made as one piece with it. Take two lapis lazuli stones and engrave on them the names of the sons of Israel—six names on one stone and six on the other, in order of their birth. Have a craftsman engrave them like a seal, set in gold frames, and attach them to the shoulder-pieces of the ephod. Aaron shall carry these stones on his shoulders as a reminder of the Israelites before Adonai.

שלישי ששה משמותם על האבן האחת ואתשמות הששה הנותרים עלהאבן השנית כתולדתם : מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח אתשתי האבנים עלשמות בני ישראל מספת משבצות זָהָב תעשה אתם : ושמך אתשתי האבנים על כתפת האפדן אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן אתשמותם לפני יהוה עלשתי כתפיו לזכרון :

כי תשא Ki Tisa

Exodus 30:11-21

ראשון וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי
תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם
וְנָתַנוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד אַתָּם
וְלֹא־יָהִי בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אַתָּם: זֶה א
יִתְּנוּ כָל־הַעֲבָר עַל־הַפְּקֻדִים מַחֲצִית
הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל
מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה:
שְׁנִי כָל הַעֲבָר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה יִתְּנוּ תְּרוּמַת יְהוָה: הָעֶשְׂרִי
לֹא־יִרְכָּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחֲצִית
הַשֶּׁקֶל לַתֵּת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר
עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף הַכִּפָּרִים
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אוֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן
לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:
שְׁלִישִׁי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
וַעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרֻחָצָה
וְנָתַתָּ אוֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרָחְצוּ אֹהֶרָו וּבָנָיו
מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מִים וְלֹא יָמָתוּ אֹ
בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׁרֹת לְהִקְטִיר
אִשָּׁה לַיהוָה: וְרָחְצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹ
וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:

Rishon Adonai spoke to Moses, saying: When you take a census of the Israelites by their military rolls, each man shall pay Adonai a ransom for himself, so that no plague comes upon them through the census. Everyone counted shall pay a half-shekel by the sanctuary weight—twenty gerahs to the shekel—as an offering to Adonai.

Sheni Everyone counted, from the age of twenty up, shall give this offering: the rich shall not pay more and the poor shall not pay less than half a shekel, as payment for your persons. Take this money from the Israelites and use it for the service of the Tent of Meeting; it shall serve as a reminder before Adonai and as payment for your persons.

Adonai spoke to Moses, saying: Make a copper basin with a copper stand for washing, and place it between the Tent of Meeting and the altar. Fill it with water, and let Aaron and his sons wash their hands and feet from it. When they enter the Tent of Meeting or approach the altar to offer a fire offering to Adonai, they shall wash their hands and feet, so that they do not die. This shall be a permanent law for them and their descendants throughout the ages.

ויקהל Vayak'hel

Exodus 35:1-20

ראשון וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צֻוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אַתָּם: שֵׁשֶׁת

Rishon Moses gathered the whole Israelite community and said to them: These are the things Adonai has commanded. On six days work may be done, but the seventh day shall

יָמִים תִּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבָיִוִם הַשְּׁבִיעִי
יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתֹון לַיהוָה
כִּלְהַעֲשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא־תִבְעְרוּ
אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

שני וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צָוָה יְהוָה לֵאמֹר:
קָחוּ מֵאֲתַנְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב
לְבָבוֹ וּבִיָּאָה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף
וּנְחָשֶׁת: וּתְכַלֵּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים וְעֵצֵי שִׁטִּים: וְשֶׁמֶן לְמָאֹר
וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
הַסַּמִּים: וְאַבְנֵי־שֹהַם וְאַבְנֵי מַלְאִים
לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן: וְכֹל־חֹכֶם לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ
וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה:

שלישי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֶל־וָעֹד וְאֶת־מִכְסָּהוּ
אֶת־קַרְסָיו וְאֶת־קַרְשָׁיו אֶת־בְּרִיָּתוֹ
אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־הָאֶרֶן
וְאֶת־בָּדָיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פְּרָכֶת
הַמָּסָךְ: אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־בָּדָיו
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים:
וְאֶת־מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֶת־כֵּלָהּ
וְאֶת־נִרְתְּיָהּ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר:
וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בָּדָיו וְאֶת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מִסְךְ
הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: אֶת אֶמְצַח
הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ
אֶת־בָּדָיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר
וְאֶת־כִּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הַחִיצֵר אֶת־עַמֻּדָיו
וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסְךְ שַׁעַר הַחִיצֵר:
אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הַחִיצֵר
וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בָּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת
בְּקֹדֶשׁ אֶת־בָּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת־בָּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיַּצְאוּ כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

be a sabbath of complete rest, holy to Adonai; whoever does any work on it shall be put to death. You shall light no fire throughout your settlements on the sabbath day.

Sheni Moses said further to the whole community: This is what Adonai has commanded. Bring gifts to Adonai from among you—everyone who wishes to give shall bring gifts: gold, silver, and copper; blue, purple, and crimson yarns, fine linen and goats' hair; tanned ram skins, dolphin skins, and acacia wood; oil for lighting, spices for the anointing oil and for the incense; lapis lazuli and other stones for setting, for the ephod and the breastpiece.

Let all who are skilled come and make everything Adonai has commanded: the Tabernacle with its tent and covering, its clasps, planks, bars, posts, and sockets; the ark with its poles, its cover, and the curtain screen; the table with its poles, utensils, and the bread of display; the lampstand with its furnishings, lamps, and oil; the incense altar with its poles; the anointing oil and incense; the entrance screen for the Tabernacle; the altar of burnt offering with its copper grating, poles, and furnishings; the basin and its stand; the hangings of the courtyard with its posts, sockets, and gate screen; the pegs and cords for the Tabernacle and courtyard; and the sacred vestments for Aaron and his sons for priestly service.

With that, the whole Israelite community left Moses' presence.

פְּקוּדֵי

Exodus 38:21-39:1

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר
פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ הַלְוִיִּם בְּיַד
אִיתָמָר בְּרֵאֲהֶרֶן הַכֹּהֵן: וּבְצִלְאֵל
בְּרֵאֲוִירִי בֶן־חֹרִי לְמִטָּה יְהוּדָה עָשָׂה אֶת
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵתוֹ
אֶהֱלִיאָב בְּרֵאֲחִיסָמָךְ לְמִטָּה־דָן חָרָשׁ
וְחָשֵׁב וְרָקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ:

שֵׁנִי כָּל־הַזָּהָב הַעֲשׂוּי לְמִלְאָה בְּכָל
מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי | זָהָב הַתְּנוּפָה תָּשַׁע
וָעֶשְׂרִים כֶּכָר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת
כֶּכָר וְאֶלְף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחִמְשָׁה וּשְׁבַעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בָּקָע לְגִלְגָּלֶת
מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֶבֶר
עַל־הַפָּקֳדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמִעַלָּה
לְשֵׁש־מֵאוֹת אֶלְף וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְחִמֹּשׁ
מֵאוֹת וְחִמְשִׁים: וַיְהִי מֵאֵת כֶּכָר הַכֶּסֶף
לְצֹקֶת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי
הַפָּרֹכֶת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכָר כֶּכָר
לְאֶדָן:

שְׁלִישִׁי וְאֵת־הָאֶלְף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וְחִמְשָׁה
וּשְׁבַעִים עָשָׂה וַיֵּם לְעַמּוּדִים וְצִפָּה
רָאשֵׁיהֶם וְחִשֵּׁק אֲתָם: וַיַּחֲשֹׁת הַתְּנוּפָה
שְׁבַעִים כֶּכָר וְאֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אֲדָנֵי פֶתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת־מִכְבַּר
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ:
וְאֵת־אֲדָנֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֵת־אֲדָנֵי שַׁעַר
הַחֹצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן
וְאֵת־כָּל־יִתְדֹת הַחֹצֵר סָבִיב: וּמִן־הַתְּכֵלֶת
וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְּגָדֵי־שָׂרָד
לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

Rishon These are the records of the Tabernacle, the Tabernacle of the Pact, that were drawn up at Moses' bidding—the work of the Levites under the direction of Ithamar son of Aaron the priest. Now Bezalel, son of Uri son of Hur, of the tribe of Judah, had made all that GOD had commanded Moses; at his side was Oholiab son of Ahisamach, of the tribe of Dan, carver and designer, and embroiderer in blue, purple, and crimson yarns and in fine linen.

Sheni All the gold that was used for the work, in all the work of the sanctuary—the elevation offering of gold—came to 29 talents and 730 shekels by the sanctuary weight. The silver of those of the community who were recorded came to 100 talents and 1,775 shekels by the sanctuary weight: a half-shekel a head, half a shekel by the sanctuary weight, for each one who was entered in the records, from the age of twenty years up, 603,550 men. The 100 talents of silver were for casting the sockets of the sanctuary and the sockets for the curtain, 100 sockets to the 100 talents, a talent a socket.

And of the 1,775 shekels he made hooks for the posts, overlay for their tops, and bands around them. The copper from the elevation offering came to 70 talents and 2,400 shekels. Of it he made the sockets for the entrance of the Tent of Meeting; the copper altar and its copper grating and all the utensils of the altar; the sockets of the enclosure round about and the sockets of the gate of the enclosure; and all the pegs of the Tabernacle and all the pegs of the enclosure round about. Of the blue, purple, and crimson yarns they also made the service vestments for officiating in the sanctuary; they made Aaron's sacral vestments—as GOD had

commanded Moses.

ויקרא Vayikra

Leviticus 1:1-13

ראשון וַיִּקְרָא אֱלֹמֶשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו
מֵאֵחָל מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם
קֶרְבֶּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר
וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קֶרְבַּנְכֶם:
אִם־עֹלָה קֶרְבֶּנֹךָ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים
יִקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ
לְרֹצֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו:

שני וְשָׁחַט אֶת־בְּנוֹ הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה
וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם
וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְהַפְּשִׁיט
אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ: וְנָתַן
בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ
עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעָרְכוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתָחִים אֶת־הָרֹאשׁ
וְאֶת־הַפָּדֵר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְקֶרְבֹּו וּכְרָעָיו יִרְחַץ
בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ
עָלָה אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:

שלישי וְאִם־מִן־הַצֹּאן קֶרְבֶּנֹךָ מִן־הַכֹּשֶׁשִׁים
אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ:
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי
יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו
וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדְרוֹ וְעָרְךָ הַכֹּהֵן אֹתָם
עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרִיב וְהִכְרָעִים יִרְחַץ
בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ
לַיהוָה:

Rishon Adonai called to Moses and spoke to him from the Tent of Meeting: Speak to the Israelites and say to them:

When any of you brings an offering of cattle to Adonai, you shall choose from the herd or the flock. If your offering is a burnt offering from the herd, bring a male without blemish to the entrance of the Tent of Meeting. Lay your hand on its head, that it may be accepted on your behalf as payment for you.

Sheni The bull shall be slaughtered before Adonai, and Aaron's sons the priests shall dash its blood against all sides of the altar at the entrance of the Tent of Meeting. The burnt offering shall be skinned and cut into sections. The priests shall build a fire on the altar and lay wood on it, then arrange the sections—with the head and the fat—on the burning wood. The entrails and legs shall be washed with water, and the priest shall turn the whole animal into smoke on the altar as a burnt offering, a fire offering of pleasing odor to Adonai.

If your burnt offering is from the flock—sheep or goats—bring a male without blemish. It shall be slaughtered before Adonai on the north side of the altar, and the priests shall dash its blood against all sides of the altar. When it has been cut into sections, the priest shall arrange them—with the head and the fat—on the burning wood. The entrails and legs shall be washed with water, and the priest shall turn the whole into smoke on the altar. It is a burnt offering, a fire offering of pleasing odor to Adonai.

ראשון וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צו
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת
הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל־מוֹקְדָהּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
כָּל־לַיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּוָּקֵד
בּוֹ: וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בָד וּמְכַנְסֵי־בָד
יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׁרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ
אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ:

שני וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבְשׁ בְּגָדִים
אַחֲרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מַחוּץ
לַמִּחָנֶה אֶל־מִקְדָּשׁ טָהוֹר: וְהָאֵשׁ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּוָּקֵד בּוֹ לֹא תִכָּפֶה וּבֹעֵר
עָלֶיהָ הַכֹּהֵן יַעֲרִים בִּבְקָר בִּבְקָר וְעֹרֹד
עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלִבֵי
הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תִּמִּיד תִּוָּקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ
לֹא תִכָּפֶה:

שלישי וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקֹּרֵב אֵתָהּ
בְּנִי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
וְהָרִים מִמֶּנּוּ בִקְמָצוֹ מִסֵּלֶת הַמִּנְחָה
וּמִשְׁמָנָה וְאֵת כָּל־הַלֵּבָנָה אֲשֶׁר
עַל־הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ
אֲזַכְּרֶתָה לִיתְהוָה: וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ
אַהֲרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמִקְדָּשׁ קֹדֶשׁ
בְּחֹצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: לֹא תֵאָפֶה
חֲמֹץ חֲלָקִים נִתְּנִי אֵתָהּ מֵאִשִּׁי קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים הִוא כַּחֲטָאֹת וְכֹאֲשִׁם: כָּל־זֶכֶר
בְּבָנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָה חֲקֻעוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
מֵאִשִּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ:

Rishon Adonai spoke to Moses, saying:

Command Aaron and his sons:

This is the ritual of the burnt offering: The burnt offering shall remain on the altar all night until morning, while the fire is kept burning. The priest shall dress in his linen robe and linen undergarments, and remove the ashes left by the burnt offering and place them beside the altar.

Sheni He shall then change his clothing and carry the ashes outside the camp to a pure place. The fire on the altar shall never go out: every morning the priest shall add wood, lay out the burnt offering on it, and burn the fat parts of the offerings of well-being. The fire shall burn on the altar always.

This is the ritual of the grain offering: Aaron's sons shall present it before Adonai in front of the altar. A handful of the choice flour and oil, with all the frankincense on it, shall be turned into smoke on the altar as a pleasing odor to Adonai. The rest shall be eaten by Aaron and his sons as unleavened cakes in the sacred area of the Tent of Meeting. It shall not be baked with leaven; I have given it as their portion from My fire offerings. It is most holy, like the purification offering and the reparation offering. Only the males among Aaron's descendants may eat of it—this is their permanent share of Adonai's fire offerings. Anything that touches these shall become holy.

ראשון וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
 אֶל־אַהֲרֹן קַח־לָךְ עֹגֶל בֶּן־בָּקָר לְחֻטָּאת
 וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה:
 וְאַל־בֶּנִּי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר קָחוּ
 שְׁעִיר־עִזִּים לְחֻטָּאת וְעֹגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה
 תְּמִימִם לְעֹלָה: וְשׁוֹר וְאַיִל לְשִׁלָּמִים
 לְזִבְחַת לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בִּלְוָה בַשָּׂמֶן כִּי
 הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֶת
 אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
 וַיִּקְרְבוּ כָל־הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה:
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה:
 שֵׁנִי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קִרֵּב
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חֻטָּאתְךָ
 וְאֶת־עֹלֹתֶךָ וְכֹפֶר בַּעֲדֶךָ וּבַעֲדֵי הָעָם וַעֲשֵׂה
 אֶת־קִרְבָּן הָעָם וְכֹפֶר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה: וַיִּקְרֵב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט
 אֶת־עֹגֶל הַחֻטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּקְרְבוּ בָנָיו
 אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבְּעוֹ בַּדָּם
 וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק
 אֶל־יֶסֶד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַחֵלֶב
 וְאֶת־הַכִּלְיֹת וְאֶת־הַיִּתְּרוֹת מִן־הַכֶּבֶד
 מִן־הַחֻטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 שלִישִׁי וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שִׁרְיָהּ בָּאֵשׁ
 מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה
 וַיִּמְצְאוּ בָנָיו אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם
 וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֹלָה
 הַמִּצִּיאוֹ אֵלָיו לְנִתְחִיָּה וְאֶת־הָרֹאשׁ
 וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחַץ אֶת־הַקְּרָב
 וְאֶת־הַכְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל־הָעֹלָה
 הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרֵב אֶת קִרְבָּן הָעָם וַיִּשְׁחַט
 אֶת־שְׁעִיר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחַטְהוּ
 וַיַּחֲטֵאוּהוּ כְּרֹאשׁוֹן: וַיִּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה
 וַיַּעֲשֵׂה כַּמִּשְׁפָּט:

Rishon On the eighth day Moses called Aaron, his sons, and the elders of Israel. He said to Aaron: "Take a calf and a ram without blemish—the calf for a purification offering and the ram for a burnt offering—and bring them before Adonai. Then tell the Israelites to bring a he-goat for a purification offering; a calf and a lamb, yearlings without blemish, for a burnt offering; an ox and a ram for a well-being offering; and a grain offering mixed with oil. For today Adonai will appear to you."

They brought everything Moses had commanded to the front of the Tent of Meeting, and the whole community came forward and stood before Adonai. Moses said: "This is what Adonai has commanded, so that the Presence of Adonai may appear to you."

sheni Moses said to Aaron: "Come forward to the altar and sacrifice your purification offering and burnt offering, making amends for yourself and for the people; then sacrifice the people's offering and make amends for them, as Adonai has commanded." Aaron came forward and slaughtered his calf. His sons brought the blood to him; he dipped his finger in it and put it on the horns of the altar, and poured the rest at the base of the altar. The fat, kidneys, and lobe of the liver he turned into smoke on the altar, as Adonai had commanded Moses. The flesh and skin were burned outside the camp.

Then Aaron slaughtered the burnt offering. His sons passed the blood to him and he dashed it against all sides of the altar. They passed him the sections and the head, and he turned them into smoke on the altar. He washed the entrails and legs and added them to the burnt offering on the altar. Next he brought the people's offering—the goat for their purification offering—slaughtered it, and presented it as before. He then brought forward the burnt offering and sacrificed it according to regulation.

תזריע Tazria

Leviticus 12:1-13:5

ראשון וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ
וַיִּלְדָּה זָכָר וְטִמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימִי
נִדָּת דּוֹתָהּ תִּטְמָא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל
בְּשָׂר עָרְלָתוֹ: וּשְׁלָשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים
תֵּשֵׁב בְּדָמֶי טְהָרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגַּע
וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מִלְאֵת יָמֶי
טְהָרָה:

שני וְאִם־יִלְדָּה תִּלְדַּ וְטִמְאָה שִׁבְעִים
כְּנִדְתָּהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב
עַל־דָּמֶי טְהָרָה: וּבִמְלֵאת א יָמֶי טְהָרָה
לֵבֹן אִו לִבַּת תָּבִיא כֶּפֶשׁ בֶּרֶשֶׁתוֹ לַעֲלֹה
וּבִרְיוֹנָה אוֹרֹתָר לְחֻטָּאת אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: וְהַקְרִיבֹו לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ וְטְהָרָה מִמָּקָר דָּמֶיהָ
זֹאת תּוֹרַת הַיִּלָּדֹת לְזָכָר אִו לְנִקְבָּה:
וְאִם־לֹא תִמְצֵא נִדָּה דֵּי שָׁה וְלִקְחָהּ
שְׁתֵּיתַיִּתִּים אִו שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה אֶחָד לַעֲלֹה
וְאֶחָד לְחֻטָּאת וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
וְטְהָרָה:

שלישי וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר: אִדָּם כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ שְׂאֵת
אוֹר־סַפְחַת אִו בִּהְיֹת וְהָיָה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ
לִנְגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אִו
אֶל־אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנִּגַּע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בִּנְגַע הַפֶּדָּה א
לָבֹן וּמִרְאָה הַנִּגַּע עֲמַק מִעוֹר בָּשָׂרוֹ נִגַּע
צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמְאָה אוֹתוֹ:
וְאִם־בִּהְיֹת לִבְנָה הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ וְעֲמַק
אִין־מִרְאָה מִרְהָעוֹר וּשְׁעָרָה לֹא־הָפֵד לָבֹן
וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע שִׁבְעַת יָמִים:
וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה הַנִּגַּע
עָמַד בַּעֲיָנָיו לֹא־פָשָׁה הַנִּגַּע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ

Rishon Adonai spoke to Moses, saying: Tell the Israelites: When a woman gives birth to a boy, she shall be ritually impure for seven days, as during her monthly period. On the eighth day the boy shall be circumcised. She shall then spend thirty-three days in purification; during this time she shall not touch anything sacred or enter the sanctuary.

Sheni If she gives birth to a girl, she shall be impure for two weeks, and spend sixty-six days in purification. When her purification is complete—whether she gave birth to a boy or a girl—she shall bring to the priest at the entrance of the Tent of Meeting a yearling lamb for a burnt offering and a pigeon or turtledove for a purification offering. The priest shall offer them before Adonai and make amends on her behalf, and she shall be pure. If she cannot afford a lamb, she may bring two turtledoves or two pigeons, one for a burnt offering and one for a purification offering. The priest shall make amends on her behalf, and she shall be pure.

Adonai spoke to Moses and Aaron, saying: When a person has a swelling, rash, or discoloration on their skin that develops into a scaly patch, they shall be brought to a priest. The priest shall examine it: if the hair in the patch has turned white and the patch appears to go deeper than the skin, it is a skin disease, and the priest shall declare the person impure. If the patch is white but does not appear deeper than the skin and the hair has not turned white, the priest shall isolate the person for seven days. On the seventh day the priest shall examine them again; if the patch has not changed color and has not spread, the priest shall isolate them for another seven days.

הכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:

מצרע M'tsora

Leviticus 14:1-12

ראשון וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת תַּהֲיֶה תּוֹרַת הַמִּצְרָע בְּיוֹם טְהֻרָתוֹ וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן: וַיִּצָּא הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה נִרְפָּא נִגְעֵה־צָרַעַת מִרְהֲצָרוֹעַ: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמַּטְהָר שְׁתֵּי־צִפּוֹרִים חַיֹּת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרְזוֹ וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְאַזָּב: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כָּל־יֶחֱרֹשׁ עַל־מִים חַיִּים:

שני אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרְזוֹ וְאֶת־שֵׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאַזָּב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת | הַצִּפּוֹר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפּוֹר הַשָּׁחֻטָה עַל הַמִּים הַחַיִּים: וְהָיָה עַל הַמַּטְהָר מִרְהֲצָרַעַת שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטָהֲרוֹ וְשָׁלַח אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכַבֵּס הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלְחָה אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ וְרֹחֶץ בַּמַּיִם וְטָהֵר וְאַחֵר יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיֵשֵׁב מַחוּץ לָאֹהֶל שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת־גִּבְתוֹ עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו וְרֹחֶץ אֶת־בָּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר: שלישי וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכִבְשָׁה אֶחָת בַּת־שָׁנָה תְּמִימָה וְשָׁלַח עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן: וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהָר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכִּבֹּשׁ הָאֶחָד וְהַקְרִיב אֹתוֹ לְאַשֵּׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִגִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

Rishon Adonai said to Moses: This is the ritual for purifying a person healed of a skin disease. The priest goes out to examine them, and if he sees they have been healed, he has two live clean birds, cedar wood, crimson thread, and hyssop brought. One bird is slaughtered over fresh water in a clay pot. sheni The priest then takes the live bird along with the cedar wood, crimson thread, and hyssop, and dips them in the blood of the slaughtered bird. He sprinkles this seven times on the person and declares them pure, then sets the live bird free.

The person being purified shall wash their clothes, shave off all their hair, and bathe in water—and they shall be pure. They may then enter the camp but must stay outside their tent for seven days. On the seventh day they shall shave off all their hair—head, beard, and eyebrows—wash their clothes, and bathe in water—and they shall be pure. On the eighth day they shall bring two male lambs and one ewe lamb, all without blemish and in their first year, along with a grain offering of choice flour mixed with oil, and a small measure of oil. The person being purified shall be presented before Adonai at the entrance of the Tent of Meeting, along with these offerings. The priest shall take one of the male lambs and the oil and offer them as a guilt offering, lifting them up as an offering before Adonai.

אַחֲרֵי מוֹת Aharei Mot

Leviticus 16:1-17

רִשׁוֹן אֲדֹנָי יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת
שְׁנֵי בָנָיו אֲהֲרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי־יְהוָה
וַיֹּמְרוּ: וְלֹא־מָר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דִּבֶּר
אֶל־אַהֲרֹן אַחִיד וְאֵלִיבָא בְּכָל־עֵת
אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרֶכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָאָרוֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אֲרָאָה
עַל־הַכַּפֹּרֶת: בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ
בְּפָר בָּרֶבֶקֶר לְחֻטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה:
כְּתֹנֶת־בִּד קָדָשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְסִּי־בֶד יִהְיֶה
עַל־בִּשְׂרוֹ וּבִאֲבֹנֶט בֶּד יַחְזֹר וּבְמִצְנֶפֶת בֶּד
יִצְנֹף בְּגָדֵי־קָדָשׁ הֵם וְרֹחַץ בַּמִּים
אֶת־בִּשְׂרוֹ וְלִבָּשָׁם: וּמֵאֵת עֵדֹת בָּנָיו
יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים לְחֻטָּאת
וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה: וְהַקָּרִיב אַהֲרֹן אֶת־פָּר
הַחֻטָּאת אֲשֶׁר־לּוֹ וְכָפַר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד־בֵּיתוֹ:
שְׁנֵי וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהַעֲמִיד
אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן
אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד
לַיהוָה וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָאֵזֶל: וְהַקָּרִיב
אַהֲרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל
לַיהוָה וַעֲשָׂהוּ חֻטָּאת: וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְעֹזָאֵזֶל יַעֲמִד־חַי לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאֵזֶל
הַמִּדְבָּרָה: וְהַקָּרִיב אַהֲרֹן אֶת־פָּר
הַחֻטָּאת אֲשֶׁר־לּוֹ וְכָפַר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד־בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט אֶת־פָּר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר־לּוֹ:
שְׁלִישִׁי וְלָקַח מִלֹּא־חֶמְחֶמֶת גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֹּא חֲפָזָיו קִטְרֶת
סַמִּים דָּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרֶכֶת: וְנָתַן
אֶת־הַקִּטְרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה
עַן הַקִּטְרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת
וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִזֶּם הַפָּר וְהִזָּה
בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קָדְמָה וּלְפָנֶי
הַכַּפֹּרֶת יִזָּה שְׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַזֶּזֶם

Rishon Adonai spoke to Moses after the death of Aaron's two sons, who died when they came too close to Adonai's presence. Adonai said to Moses: Tell your brother Aaron that he may not enter the inner Shrine behind the curtain whenever he wishes, lest he die; for I appear in the cloud over the ark's cover.

This is how Aaron shall enter the Shrine: he shall bring a bull for a purification offering and a ram for a burnt offering. He shall bathe in water and dress in sacred linen—a tunic, breeches, sash, and turban. From the Israelite community he shall take two male goats for a purification offering and a ram for a burnt offering. Aaron shall first offer his own bull as a purification offering, to make amends for himself and his household.

Sheni He shall bring the two goats to the entrance of the Tent of Meeting and cast lots over them—one lot for Adonai and one for Azazel. The goat chosen by lot for Adonai shall be offered as a purification offering. The goat chosen for Azazel shall be left alive before Adonai, to make amends and then be sent off into the wilderness.

Aaron shall slaughter his bull, then take a pan of glowing coals from the altar and two handfuls of finely ground incense behind the curtain. He shall place the incense on the fire so that the cloud of incense covers the ark's cover—lest he die. He shall then sprinkle some of the bull's blood with his finger over the cover on the east side, and sprinkle seven times in front of it. He shall then slaughter the people's goat and do the same with its blood—sprinkling it over and in front of the cover. In this way he shall purify the Shrine from the impurities and sins of the Israelites, and do the same for the Tent of Meeting,

בְּאַצְבָּעוֹ : וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
לָעָם וְהִבִּיֵּא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמּוֹ בְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר
וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכִּפֹּרֶת וּלְפָנָי הַכִּפֹּרֶת :
וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתֵם וְכֹן יַעֲשֶׂה
לְאַהֲל מוֹעֵד הַשָּׁכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ טְמֵאתֵם :
וְכָל־אֲדָם לֹא־יִהְיֶה | בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּבֹאֹ
לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֹאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד
בֵּיתוֹ וּבַעֲד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל :

which stands among them in the midst of their impurity. No one else shall be in the Tent of Meeting when Aaron goes in to make amends in the Shrine until he comes out—making amends for himself, his household, and the whole community of Israel.

K'doshim קדושים Leviticus 19:1-14

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דִּבֶּר
אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ
וְאֶת־שַׁבָּתִי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : אֲלֹתֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ וְאֵלֵהֶם לֹא תִשְׁתַּחֲוּ
מִסַּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם :

Rishon Adonai said to Moses: Speak to the whole Israelite community and tell them: You shall be holy, for I, Adonai your God, am holy. Revere your mother and your father, and keep My sabbaths: I am Adonai your God. Do not turn to idols or make gods of metal for yourselves: I am Adonai your God.

Sheni When you sacrifice a well-being offering to Adonai, do so in a way that it may be accepted. It shall be eaten on the day you sacrifice it, or the day after; whatever is left by the third day must be burned. If it is eaten on the third day, it is unacceptable—it will not be received. Whoever eats it shall bear the guilt of having profaned what is sacred to Adonai and shall be cut off from their people.

שֵׁנִי וְכִי תִזְבַּחְתָּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
לְרֹצְנֶיךָ תִּזְבַּחְהוּ : בַּיּוֹם זִבְחֶיךָ יֵאָכַל
וּמִמָּחָרָת וְהַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ
יִשָּׂרֵף : וְאִם הָאֵכָל יֵאָכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה : וְאֵכָלֹי עוֹנֵי יִשָּׂא
כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מֵעַמִּיָּה : וּבִקְצֹרְכֶם אֶת־קִצְרֵי
אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּתַח שְׂדֶךְ לַקָּצֵר
וְלָקַט קִצְרִיךָ לֹא תִלְקֹט : וְכִרְמֶיךָ לֹא
תַעֲזוֹל וּפְרֹט כִּרְמֶיךָ לֹא תִלְקֹט לַעֲנִי וְלַגֵּר
תַּעֲזֹב אִתְּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

When you reap your harvest, do not reap all the way to the edges of your field or gather what is left after reaping. Do not strip your vineyard bare or pick up its fallen fruit; leave these for the poor and the stranger: I am Adonai your God.

שְׁלִישִׁי לֹא תִגְנֹבוּ וְלֹא־תִכְחֹשׁוּ
וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ : וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ
בְּשֵׁמִי לַשָּׁקֶר וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי

You shall not steal. You shall not lie or deceive one another. You shall not swear falsely by My name, profaning the name of your God: I am

יְהוָה: לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגָּזַל
לֹא־תִלְוִין פְּעֻלַּת שְׁכִיר אִתָּךְ עַד־בֹּקֶר:
לֹא־תִקְלַל חֵרֶשׁ וְלִפְנֵי עֹרֹר לֹא תִתֵּן
מִכְשָׁל וְיִרְאֵת מִאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

Adonai. You shall not cheat or rob your neighbor. Do not hold back a worker's wages until morning. Do not insult the deaf or put a stumbling block before the blind. Fear your God: I am Adonai.

אֶמֹר Emor

Leviticus 21:1-15

רִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר
אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמְּיוֹ: כִּי אִם־לְשָׂאוֹ
הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ
וּלְאֶחָיו: וְלֹא־חֲתָנוּ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה
אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא:
לֹא יִטְמָא בַּעַל בְּעַמְּיוֹ לְהַחֲלוֹ: לֹא־יִקְרָחוּ
קִרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפָאֵת זָקָנָם לֹא יִגְלָחוּ
וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׁרְטוּ שְׂרָטֹת: קִדְּשִׁים
יְהִי לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יַחֲלֹלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם
כִּי אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם
מִקְרִיְבָם וְהִיוּ קִדָּשׁ:

Rishon Adonai said to Moses: Say to the priests, the sons of Aaron: No priest shall make himself ritually impure for a dead person other than his closest relatives: his mother, father, son, daughter, brother, or an unmarried sister who is dependent on him. He shall not make himself impure for a relative by marriage and so defile himself. Priests shall not shave their heads, trim the edges of their beards, or cut their flesh. They shall be holy to their God and not profane the name of their God, for they bring Adonai's fire offerings—the food of their God—and so must be holy.

שֵׁנִי אִשָּׁה זָנָה וְחַלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה
גְּרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קִדָּשׁ הוּא
לֵאלֹהֵיו: וְקִדְּשֹׁתוֹ כִּי־אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ
הוּא מִקְרִיב קִדָּשׁ יְהִי־לָךְ כִּי קִדּוֹשׁ אֲנִי
יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: וּבֵת אִישׁ כָּהֵן כִּי תַחַל
לְזָנוֹת אֶת־אִבִּיהָ הִיא מְחַלְלַת בָּאֵשׁ
תִּשְׂרָף: וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו
אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֹאשׁוֹ | שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמָלָא אֶת־יָדָיו לְלִבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים
אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבִגְדָיו לֹא יִפְרֹם:
וְעַל כִּלְנִיפֹשֶׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
לֹא יִטְמָא: וּמִרְחֻמְקִדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא
יַחֲלֹל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי יֵזֶר שֶׁמֶן
מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה:

Sheni They shall not marry a woman who has been a prostitute, nor one divorced from her husband. For they are holy to their God, and you must treat them as holy, since they offer the food of your God. They shall be holy to you, for I, Adonai, who make you holy, am holy. When a priest's daughter defiles herself through prostitution, she defiles her father as well; she shall be burned.

The high priest—on whose head the anointing oil has been poured and who has been ordained to wear the sacred vestments—shall not uncover his head or tear his vestments. He shall not go near any dead body; he shall not make himself impure even for his father or mother. He shall not leave the sanctuary or profane it, for he bears the distinction of God's anointing oil.

שְׁלִישִׁי וְחָוָא אִשָּׁה בְּתוּלָה יִקַּח:
אֲלֻמָּנָה וּגְרוּשָׁה וְחַלְלָה זָנָה אֶת־אִלָּה לֹא
יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמְּיוֹ יִקַּח אִשָּׁה:

He may marry only a virgin. He may not marry a widow, a divorced woman, or a woman who has been a prostitute. He may

וְלֹא־יִחַלֵּל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּיוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשׁוֹ :

marry only a virgin from his own people, so that he does not defile his descendants among his people, for I, Adonai, have made him holy.

בְּהָר B'har

Leviticus 25:1-13

רֹאשׁוֹן וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהָר סִינַי
לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה: שֵׁשׁ
שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר
כַּרְמֶךָ וְאַסְפֹּתָ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:

שְׁנִי וּבִשְׁנָהּ הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה
לָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע
וְכַרְמֶךָ לֹא תִזְמֹר: אֶת סִפִּים קִצְרִיךָ לֹא
תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֶיךָ נִזְיָרָה לֹא תִבְצֹר שְׁנַת
שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: וְהָיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ
לָכֶם לְאֹכְלָהּ לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמָּתְךָ
וּלְשִׁכְרִיךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ:
וּלְבִהֶמְתֶּךָ וּלְחִתֶּיךָ אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה
כָּל־תְּבוּאָתָהּ לְאֹכֹל:

שְׁלִישִׁי וְסִפְרֹתָ לָךְ שִׁבְעַת שְׁבַתֹת שָׁנִים שִׁבְעַת
שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעֻמִּים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת
שְׁבַתֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה:
וְהָעֶבְרִית שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי
בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ
שׁוֹפָר בְּכָל־אֶרֶצְכֶם: וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ
לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם
וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֵזְתּוֹ וְאִישׁ
אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ
וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סִפִּיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ
אֶת־נְזָרֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה
לָכֶם מִן־הַשָּׁדָה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:

Adonai spoke to Moses on Mount Sinai: Say to the Israelites: When you enter the land that I give you, the land shall observe a sabbath to Adonai. For six years you may sow your fields and prune your vineyards and gather their yield.

sheni But in the seventh year the land shall have a year of complete rest—a sabbath to Adonai. You shall not sow your fields or prune your vineyards. You shall not reap what grows on its own or harvest grapes from untended vines; it shall be a year of rest for the land.

But you may eat whatever the land produces during its sabbath year—you, your male and female slaves, the hired and bound laborers who live with you, and your cattle and wild animals may eat whatever it yields.

You shall count off seven times seven years—forty-nine years in all. Then on the tenth day of the seventh month—the Day of Atonement—you shall sound the horn throughout the land. You shall make the fiftieth year holy and proclaim freedom throughout the land for all its inhabitants. It shall be a jubilee year: each of you shall return to your ancestral land and to your family. In this jubilee year you shall not sow, reap what grows on its own, or harvest untended vines. It is a jubilee, holy to you; you may eat only what grows directly from the field. In this jubilee year, each of you shall return to your ancestral land.

בשנת היובל הזאת תשובו איש
אל־אחוזתו :

בחקותי B'hukotai

Leviticus 26:3-13

ראשון אם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי
תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם : וְנָתַתִּי גֶשְׁמִיכֶם
בְּעֵתְכֶם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה
יִתֶּן פְּרִיָּו : וְהִשִּׁיג לָכֶם דְּלִישׁ אֶת־בָּצִיר
וּבָצִיר יִשָּׁיג אֶת־זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֻקְכֶם
לְשִׁבְעָה וַיִּשְׂבַּתֶּם לִבְטַח בְּאַרְצְכֶם :
שני וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאַרְצְךָ וְשָׁכַבְתֶּם וְאִין
מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חֲיָה רָעָה מִרְהָאָרֶץ
וְחָרָב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם : וַיִּדְפְּתֶם
אֶת־אִיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לַחֲרָב : וַיִּדְּפוּ
מִכֶּם חֲמֻשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה
יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אִיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לַחֲרָב :
וּפְנִינִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי
אֶתְכֶם וְהִקִּימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם :
שלישי וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נוֹשֶׁן וַיִּשָּׂן מִפְּנֵי חֲדָשׁ
תּוֹצִיאוּ : וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא־תִגְעַל בְּנַפְשִׁי אֶתְכֶם : וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ־לִי לְעָם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם מִהָלָת
לֶהֱם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלָךְ
אֶתְכֶם קוֹמָמִוּת :

Rishon If you follow My laws and faithfully
observe My commandments, I will send rain
in its season, so that the earth yields its
produce and the trees their fruit. Your
harvests will be so plentiful that threshing
will last until vintage time and vintage until
sowing time; you shall eat your fill and live
securely in your land.

Sheni I will grant peace in the land, and you
shall lie down with nothing to fear. I will rid
the land of dangerous animals, and no army
shall pass through your land. You shall pursue
your enemies, and they shall fall before you.
Five of you shall chase a hundred, and a
hundred shall chase ten thousand; your
enemies shall fall before you.

I will look with favor upon you, make you
fruitful and numerous, and keep My covenant
with you. You shall have such abundance that
you will need to clear out the old grain to
make room for the new. I will make My home
among you and will not reject you. I will
always be present with you: I will be your
God, and you shall be My people. I am Adonai
your God, who brought you out of Egypt so
that you would be slaves no more, who broke
the bars of your yoke and let you walk free.

במדבר B'midbar

Numbers 1:1-19

ראשון וּבַיּוֹם הַרְּשִׁית הַשְּׁנִי בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בָּאֵהָל מוֹעֵד בָּאָחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה

Rishon On the first day of the second month, in
the second year after the exodus from Egypt,
Adonai spoke to Moses in the Tent of Meeting

הַשָּׁנִית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְאֶמְרָה:
שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת
כָּל־זָכָר לְגִלְגֻּלָתָם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְמַעְלָה כָּל־יָצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ
אֹתָם לְצִבְאֹתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וְאֹתְכֶם
יְהִיו אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ
לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא:

שֵׁנִי וְאַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ
אִתְּכֶם לְרֹאשֵׁי אֲלִיעֶזֶר בֶּרֶשֶׁדִּיאֵוֹר:
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּרֶצִוְרִישַׁדַּי: לְיִהוּדָה
נַחֲשֹׁן בֶּרַעֲמִינָדָב: לְיִשְׁשָׁכָר נֹתָנָאֵל
בֶּר־צֹוֹעֵר: לְזִבּוּלֹן אֶלִּיאָב בֶּר־חֶלֶץ: לְבִנְיָמִן
יוֹסֵף לְאֶפְרָיִם אֶלִּישַׁמַּע בֶּרַעֲמִי־הוּד
לְמִנַּשֶּׁשֶׁה גַּמְלִיאֵל בֶּר־פְּדָחֲצוּר: לְבִנְיָמִן
אֲבִידֹן בֶּר־גִּדְעָנִי: לְדָן אַחִיעֶזֶר
בֶּרַעֲמִישַׁדַּי: לְאַשֶׁר פַּגִּיעִיאֵל בֶּרַעֲכָהּ:
לְגָד אֶלִּיסֹף בֶּר־דְּעוּאֵל: לְנִפְתָּלִי אַחִירַע
בֶּרַעֲיִנֹן: אֶלֶה קְרוֹאֵי הָעֵדָה נְשִׂאֵי
מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם:
שְׁלִישִׁי וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְשֵׁמֹת: וְאֵת כָּל־הָעֵדָה
הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּגַלְּדוּ
עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר
שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה
לְגִלְגֻּלָתָם: כַּאֲשֶׁר צֻוְּהָ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינַי:

in the wilderness of Sinai: Take a census of the whole Israelite community by their ancestral clans, listing every male by name. You and Aaron shall register them by their groups, from the age of twenty and up, all those able to bear arms. One representative from each tribe shall assist you, each one the head of his ancestral house.

Sheni These are the men who shall assist you: From Reuben, Elizur son of Shedeur. From Simeon, Shelumiel son of Zurishaddai. From Judah, Nahshon son of Amminadab. From Issachar, Nethanel son of Zuar. From Zebulun, Eliab son of Helon. From Ephraim, Elishama son of Ammihud. From Manasseh, Gamaliel son of Pedahzur. From Benjamin, Abidan son of Gideoni. From Dan, Ahiezer son of Ammishaddai. From Asher, Pagiel son of Ochran. From Gad, Eliasaph son of Deuel. From Naphtali, Ahira son of Enan. These were the chosen leaders of their ancestral tribes, the heads of the contingents of Israel.

Moses and Aaron took these designated men and on the first day of the second month gathered the whole community. They were registered by their ancestral clans, with all those aged twenty and over listed by name—just as Adonai had commanded Moses—in the wilderness of Sinai.

Rosh Hodesh ראש חודש

Numbers 28:1-15

רֹאשׁוֹן וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֻחַ
תִּשְׁמְרוּ לַהֲקָרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ

Adonai said to Moses: Command the Israelites and say to them: Present to Me at the appointed times the offerings due Me, as fire offerings of pleasing odor. These are the fire offerings you shall present

לָהֶם זֶה הָאֵשָׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם
עֹלָה תָּמִיד :

שני ואמרַת לָהֶם זֶה הָאֵשָׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבִים : וְעִשְׂרִית הָאִיִּפָּה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כָּתִית רְבִיעֶת
הֵהִין :

שלישי עלת תָּמִיד הָעֲשִׂיָה בַהֲרֵ סִינִי
לְרִיחַ נִיחֹחַ אֵשָׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת
הַחֵין לִכְבֹּשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד נִסְךְ
שֹׁכֵר לַיהוָה : וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסוֹ
תַעֲשֶׂה אֵשָׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה :
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלֶת שֶׁבֶת בְּשִׁבְתּוֹ
עַל־עֹלֶת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה :

ובָּרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם : וּשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִינִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָפָר
הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד : וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לִכְבֹּשׂ הָאֶחָד עֹלָה
רֵיחַ נִיחֹחַ אֵשָׁה לַיהוָה : וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי
הֵהִין יְהִיָּה לָפָר וּשְׁלִישִׁת הֵהִין לְאַיִל
וּרְבִיעֶת הֵהִין לִכְבֹּשׂ יָיִן זֹאת עֹלֶת חֹדֶשׁ
בַּחֲדָשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלֶת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה
וְנִסְכּוֹ :

to Adonai:

Daily: Two year-old lambs without blemish as a regular burnt offering.

Sheni Daily: Two year-old lambs without blemish as a regular burnt offering. Offer one in the morning and one at twilight, each with an offering of fine flour mixed with oil and a libation of wine. This is the regular burnt offering established at Mount Sinai, a fire offering of pleasing odor to Adonai.

Sabbath: Two yearling lambs without blemish, with a grain offering of choice flour mixed with oil, and the proper libation—in addition to the regular daily burnt offering.

New Moon: A burnt offering to Adonai of two bulls, one ram, and seven yearling lambs without blemish. With each bull offer three-tenths of a measure of choice flour mixed with oil; with each ram, two-tenths; with each lamb, one-tenth. This shall be a burnt offering of pleasing odor to Adonai. The libations shall be half a hin of wine for each bull, a third of a hin for each ram, and a quarter of a hin for each lamb. This is the monthly burnt offering for each new moon of the year. There shall also be one goat as a purification offering to Adonai, in addition to the regular burnt offering and its libation.

תַּעֲנִית צָבוֹר Fast Days

Exodus 32:11-14, 34:1-10

ראשון ויחל משה את־פני יהוה אלהיו
 ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך
 אשר הוצאת מארץ מצרים בך גדול
 ובגד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר
 ברעה הוציאם להרג אתם בהרים
 ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחנו
 אפך והנחם על־הרעה לעמך: זכר
 לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
 נשבעת להם בד' ותדבר אלהם ארבה
 את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ
 היאת אשר אמרתי אתו לזרעכם ונחלו
 לעלם: וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר
 לעשות לעמו:

שני ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך
 שני־לחת אבנים פראשנים וכתבתל
 על־הלחת את־הדברים אשר הני
 על־הלחת הראשנים אשר שברת: והיה
 נכון לבקר ועלית בבקר אלהר סיני
 ונצבת לי שם על־ראש ההר: ואיש
 לא־יעלה עמך וגם־איש אליך
 בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־יראו
 אל־מול ההר ההוא:
 שלישי ויפסל שני־לחת אבנים פראשנים
 וישכם משה בבקר ויעל אלהר סיני
 כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני
 לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב
 עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר
 יהוה | על־פניו ויקרא יהוה | יהוה אל
 רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת:
 נצח חסד לא־לפים נשא עון ופשע
 וחסאָה ונקָה לא ינקָה פֶקֶד | עון אבות
 על־בנים ועל־בני בנים על־שלישים
 ועל־רביעים: וימַהר משה ויקד ארצה
 וישתחו: ויאמר אִם־נָא מְצֹאתִי חן
 בעיניך אֲדֹנִי יְיָ־נָא אֲדֹנִי בִקְרָבִנו כִּי
 עִם־קֶשֶׁה־עָרְךָ הוּא וסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנוֹ

But Moses implored the ETERNAL his God, saying, "Let not Your anger, O ETERNAL One, blaze forth against Your people, whom You delivered from the land of Egypt with great power and with a mighty hand. Let not the Egyptians say, 'It was with evil intent that he delivered them, only to kill them off in the mountains and annihilate them from the face of the earth.' Turn from Your blazing anger, and renounce the plan to punish Your people. Remember Your servants, Abraham, Isaac, and Israel, how You swore to them by Your Self and said to them: I will make your offspring as numerous as the stars of heaven, and I will give to your offspring this whole land of which I spoke, to possess forever." And GOD renounced the punishment planned for the people.

GOD said to Moses: "Carve two tablets of stone like the first, and I will inscribe upon the tablets the words that were on the first tablets, which you shattered. Be ready by morning, and in the morning come up to Mount Sinai and present yourself there to Me, on the top of the mountain. No one else shall come up with you, and no one else shall be seen anywhere on the mountain; neither shall the flocks and the herds graze at the foot of this mountain."

So Moses carved two tablets of stone, like the first, and early in the morning he went up on Mount Sinai, as GOD had commanded him, taking the two stone tablets with him. GOD came down in a cloud—and stood with him there, proclaiming the name GOD [יהוה]. The ETERNAL passed before him and proclaimed: "GOD! GOD! a Deity compassionate and gracious, slow to anger, abounding in kindness and faithfulness, extending kindness to the thousandth generation, forgiving iniquity, transgression, and sin—yet not remitting all punishment, but visiting the iniquity of parents upon children and children's

וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחִלָּתָנוּ: וַיֹּאמֶר ה' הִנֵּה אֲנִי
כֹרֶת בְּרִית נֶגֶדְךָ לַעֲמֹד אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא יִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־חַגּוּיִם
וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבִּי
אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה עִמָּךְ:

children, upon the third and fourth generations." Moses hastened to bow low to the ground in homage, and said, "If I have gained Your favor, O my Sovereign, pray, let my Sovereign go in our midst, even though this is a stiffnecked people. Pardon our iniquity and our sin, and take us for Your own!" [God] said: I hereby make a covenant. Before all your people I will work such wonders as have not been wrought on all the earth or in any nation; and all the people who are with you shall see how awesome are GOD's deeds that I will perform for you.